

સિદ્ધરાડિતનાવકે
તથા
નરસીંહ મેહેતાની

જીત્તર ક્રિયા
યેશ્વોને ભક્તિ તથા ઉપોદેશિયે
સારો દ્વાર કરનાર.

મેહેતા પ્રભાશંકર રામજીભ
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ત્રીલોકેશ્વર રાજાજીડ ડાકોરનાર
અમદાવાદ મધ્યે.

હાનલાલ મગનલાલે પોતાના સિ
ખમિસમાં છાપી છે.

દેજાણુલદરજાગળ કરગોવન મુલ
તનીકુનમાં

સંવત ૧૯૩૮ શકે ૧૯૮૩

તિનરેખાનાર

૨સિદ્ધરંગ કિર્તનાવળી.
તથા.

નરસિંહ મેહેતાનીશિત્તરક્રિયા

વૈશ્વવોને લક્ષ્મિ તથાજિપદેશવિરો
સારોદ્ધાર કરનાર.

મેહેતા પ્રભાશંકર શાંભજી.
છપાવી પ્રસીધ કરનાર.

બુકસેલર ત્રીલોચનરણછોડાકોરને
જનમદાવાદમાં

છગનલાલ મગનલાલે પોતાનાશિ-
ળાપ્રેસમાં છાપી. દેશપાંત્ર લદ્દખાગળ
હરગોવીંદ ખુશાલની દુકાનમાં.

સંવત ૧૯૩૮

સને ૧૯૮૩

૫૫૭

પ્રસ્તાવના.

પદ કાવ્યના પેહેલા ચરગના કવિ સુરદાસ, તેણે
 તુલસીદાસ બીજા ચરગે નરસીંહ મેહેતો મીરાંજી
 ઈ ત્રીજે ચરગે રણછોડ, દયારામે વીંગેરે ગણી
 તેમની કવિતા લીધી છે. પણ જિત્તમમાં જિત્તમતે
 સુરદાસને તુલસીદાસની ગણી છે. આ કિર્તિનાવ
 જીમાં જ્ઞાન લક્ષ્મિને વૈરાગ્ય જોત્રણે છે ને જોયોને
 ને પ્રેમ જોય તેવું તેને કૃષ્ણને લાલ્ન આપેનાર છે.
 આવાંચીને વીચાર કરશે ને તે પ્રમાણે વર્તીશે તે
 ભગવત ગીતાને પેદાંતનું તત્ત્વ આ કીર્તનોમાં છે
 માટે સરવે મુમુક્ષુ અધિકારીઓને ધ્યાનવાની લ
 લાભણ કરું છું.

મેહેતા.

પ્રભારાંકર રામજી

સહી

રસિક રંગ કિર્તનાવળી.

દોહરો.

સુર સુર તુલસી શરી, બીડ ઘન કેરાવદાસ;
ફળિ કે ફલિ બદ્યોત સમ, ન્યાં ત્યાં કરત પ્રકારાં.

પદ. ૧ રાગ ધ્રુપદ.

ટાંડવગતી મોડ ન્રપે, નાચત બિન માલી-દે
પંપંપં પગ પરકત, ફુંફું ફું ફું ન જીપર;
બંબંબં બિનતિ કરત, નાગ વધુ ઘડી-ટાં
સંસંસં સનકાદિક, નંનંનં નારદાદિક;
ગંગંગા ગાંધર્વીદિક, ગાયત દેતાલી-ટાં
સુરદાસ પ્રભુકી બાની, કીનકીન ફું ન બની;
ચીંચીંચીં ગરણ ન દેત, નાથીલીબોડાલી-ટાં

પદ. ૨ રાગ ધ્રુપદ.

બાંસુરી બલ્લઠ જાન, રંગસે મોરારી; કેક-
બાંસુરી કી ધુન સુનત, રાંકરડી તાલી છુરી;
બેદ પદત લૂલગાયે, બ્રહ્માબ્રહ્માચારી-બાં

જાતપાલકે જીવમોહે, મોહે પંછી તારી;
 ગોકુલકે ગોવાલ મોહે, મોહી જીભનારી જાં
 તમુનાતપકીત રહ્યો, સુધના સંતારી;
 સુરસ મદન મોહન, ત્રીનલોકન્યારી જાં

પદ.૩ રાગભાડ.

દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે, ક્રોધે તરીરે જા
 ન ક્રોધે તરીરે. દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે
 દેકા લેત જંજર ખીજી ખીજી જીતતાસ
 રંગ સાથે તરીરે. દધી સુતના પાગે સોડી
 પાય ફીયો મન મોહન. લેકર માણી બેય
 ધરીરે. દધીના રાગાડી ગ્રાસ ફરગઈ રા
 ઘે. રાધે ચતુર ખરીરે. દધીના ડાસાન
 ફરી ફરીને શેરાજાજો. રાહરત્ર માણિકી
 બેડ ધરીરે. દધી સુતના રાસુર ફહે પ્રભુ
 જે ખીધ દેખી. રાધે પાય પરીરે. દધીના

પદ.૪ રાગખિડાગ.

હરિ વિમુખકો સંગ, તબમન હરિ વિમુખકો સં

गाढ्याङ्गी संगत कुञ्चि विप्रेततापउतल
 लनमेंलंग तातलमन हरीचिमुजकेसंगताटेकु
 शाङ्कट कुं कया कया सुनावे ॥ मुरष मोडे नग
 गापाशाए पाणीजाएनलेहेानीत्यक
 रेसतसंगतातलमन हरीगारा कागकुं कया
 कुपूर युगावता ध्याननाह्नतगंगाज
 रकु कवा जगर कोलेपन ॥ भ्रुकटजालूष
 एजंगतातलमनताउतावसीयसकु पय
 पान पितायत ॥ वीष नतनेरेलोरींग
 ॥ सुरकुहे प्रेत्नुकाली कामलीजा ॥ यडेन
 दुब्बे रंग ॥ तलमन हरीचिमुजकोनासा

रसाजी.

धि सुतके नीये जसे ॥ मोती सुतकेजीया
 सोमंगेजीननायका ॥ राम करो जसरीरि
 तरणीतरीबानेतले ॥ तरणीको प्रणाम
 जहमवुभकुहेतहे ॥ जेमकुहे घनशामार
 हसतकुहायाहे कुहा ॥ हजनेको मयकुर ॥

યા બતાવેંગે ગરોળા યુ મારયો ચ્યાનુરાગ
 રેરે ચંદ મન્નથ ન્નાા ખ્રહ સંનેગ નફીત ॥
 વે દ્રપે ચીતો લીખ્યો ॥ વેય બન્નવીખીત ॥
 ડુહો ચંદ છંદ પદ સુરે, ડુહો ખિહારીદાસ
 યો પાઈ તુલસીદાસ ફી, કેરી વડુવિત ખિલા

સ. ૫

તુલસીદાસનાં પદ.

પદની રાગખીણ

લલનકો પદિમાન, જોસો હરિ લલનકો પદિ
 માના નલ તરે પારીનાં નાજોસો હરિ લલ
 નકો પદિમાના રેકા ચલત તારાને ચલ
 ત મંડળા ચલત રવિ રાશિનાં નાદાસ
 ધ્રુવકુ જીવીચલ પદવી ॥ રામકે દિયાના ॥
 જોસો ॥ પાઠ ગદ્યમ લીલડી જનત શુનક
 ॥ ચલત નત ખિમાના ॥ ઊંચ પદ વીની
 ચ પામી ॥ ચાગતે નીશાના જોસો ॥ રાસ
 ચનકે દરી રીશ છેદે ॥ ફર ગ્રહે સારંગ પ્રાના

वीलीषण्डं लंकदिनो॥ लक्त पोताडेन
 नाजेसो॥ ३॥ निगमन्नदी साष्णपुरे॥
 सुनो संत सुन्नना॥ दारस तुलसी सरन
 गाजे॥ राजीजे लगवाना॥ जेसो गाठ
 साप्पीजे.

पारसमणिके संगथी॥ इयन लठ तरवारा
 तुलसी जिनमे तीन रहे, धार मार जादर
 सजन दियो गंगा रहे, सजपथर साखीगराम
 सजयन सपति हे तुलसी, नके हरे रामार
 दया धरम को मूल रहे॥ पाप मूल अनिमान
 तुलसी दया न छांडीजे॥ बजलग घरमें प्रानउ
 परधन पथर ननीये, परस्त्री मात समान,
 जेते करे हरि नहि भीजे, तो तुलसी दास न मूल
 तुलसी तरीयारंकी, जपनी रहे न कोय,
 हे करीनी रहे जपनी, अंत दूने ती होय
 यीत्र कोरं धारपर, लठ संतन की लीड,
 तुलसी दास यस्त घने, तीन करे रघुवीर.

(८)
 पृष्ठ २ राग जिहवाङ्ग

मोहनी मन हरणामाया मोहनी मनहरण
 तायंयल यपल जीरिगात्सोपन त सजलस
 रंगधरणाभा या मोहनी मनहरणाटेकाली
 कामजाण विजिहीमारे त दुपेनांता चरणा
 लोगी ज्ञा सजपीसजाते तान्नेश्रीयाचरीकर
 एताभाया मोहनी तारा रोष रांकर धम्त्र
 ह्मा त नारदजनसे हरणा हास्त तुलसी
 लाग्य जीघडे तागये रघुवर रारणाभायाबाउ

मीरांजाईनां पृष्ठ

पृष्ठ १ राग कल्याण

नाथि तुम ननत हो सज घटकी त मिरांलक्ष्मि
 हर पारगटकी त नाथि तुम ननत हो सज घटकी
 नहो धोई मीरां देखे समरणी तो पुनन
 त सीतापलकी त साखंगराम दु तुलसी यड
 वे त तो लाल तीलडु जीमे टीजकी त नाथि

રામ મંદીરમાં મીરાં બાઈ નાચતા તાલબ
 નવત ચુટકી ॥ રૂમ રૂમ રૂમ રૂમ જાલત ધુ
 ઘરા ॥ તાલ તલત ધું ઘટકી ॥ નાપિતુ મા રા
 વીખના પ્યાલા રાણા ॥ જો લે જ્યા ॥ રાસા ધુ
 સંગત સીરાં જાટકી ॥ ફરી ચરણા મૃત પીંગ
 ઈ મીરાં ॥ જામૃતકી ને સી ઘટકી ॥ નાપિ ॥ ૩
 સુરત દોશ પર ચલી જો ધારો તો રીરગા
 ગર પર મટકી ॥ મીરાં ફે પ્રેલુ ગીર ધરના
 ગુણા ॥ સુરતા ચલી ને સી નટકી ॥ નાપિ ॥

પદ ૨ રાગ સોરઠ સંભરી

રામજીજો લાલ રાજે રાણા ॥ પ્રેલુ ॥
 લાલ રાજે રાણા ॥ ટેકા ફોઈ તો ફેરે
 મીરાં નઈ રે જાવરી ॥ ફોઈ તો ફેરે મદમા
 તી રાણા ॥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા
 ॥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા ॥ રામજીજો
 રાજાંધીને મીરાં નાચે ॥ રાણા ॥ રામજીજો
 જાણી જાણી વાટે મારા પ્રેલુ ॥ પદારથ

પાતેણીને વારે મારે બનવું રાણાનું પારિવારિક
 ખર્ચ મીરાંકરે પ્રભુગીરધરના ગુણાચરણ
 કમળ ચીત રાંજો પારાણાનું પારિવારિક

પદ ૩ રાગ સોરઠ

મેં તો હરદે માં જોળેલા રામરે પારાણાધર
 નહિં જાણું તાજાં જાણું સોના ચુડીનો
 તુને તાજાં જાણું તે જોડાયળ ફાર તાજાં જાણું
 જે જાણું તુને માળવોરે તાજાં જાણું ઘોડીનો
 ની બેડેરે તાજાં જાણું માળવોરે મેં તો હરદે
 માળવોરે સોના ચુડીનો હું તો પંથર પથરા
 ણા તાજાં જાણું તે જોડાયળ ફાર તાજાં જાણું
 માળવોરે જોડાયળ ફાર તાજાં જાણું
 ને દાનરે પારાણાધર નહિં જાણું તારા
 ણા જોડાયળ ફાર તાજાં જાણું મોડલેરે
 રાંને હાથિયા સાધુની સંગત છોડી દોને
 તમને મેહલાંની કુંડ પટરાણીરે તાજાં જાણું
 રાજા મીરાં ખર્ચ કાગળ લખી મોડલેરે

तादेन्वो राएाने हथिा राअपारतमे छांरी
 छेने तातमे वसो साधुने साथरे ॥ राएाणा
 मेंतो ॥ राअलाछरे साथीडा सांढणी राएागा
 रो; मारे न्वुं ते सो डोर ॥ राएाणु तारा
 राअमां मारे ॥ पाणी पीधानो छे दोशरे ॥
 राएाघेरा मेंतो नापा मीरांने गीरधर भ-
 ज्या, नागर नंदाणु नी जेडा ॥ जार्छ मीरांके
 मारो स्वाभि राअमजीयो ॥ जेतो पुरे मारा
 मनडाना डोड ॥ राएाघेर नहीं ज्ञावुं ॥ मेंतो

पद्यः ४ राग परज.

मणे तो हरिजन भजनेरे ॥ दुरीजन दूरीरण
 नेरे ॥ गोविंदातुं प्राण हमारोरे ॥ भने नुग
 खागे जारोरे ॥ भने तो मारा श्रीकृष्ण लाने
 रो ॥ ज्नीनुं भारी नबरे न ज्ञायेरे ॥ देहेरी ते
 ते देहेरा छेरुं रे ॥ संतो ने तो धाछिने मजी

साजी.

८

मीरां हविनी जाडडी, रहेतां संत हनुरा

दुष्ट दुरीक्षन्तवेगणात्तमारोरांतंतांमायहुनु
 रागोवींदातुप्राणज्जारोरे, मुनेनुगला-
 ज्यो ज्जारोरे तादेका ॥ १ ॥ ॥ साध्वी ॥ ॥
 राणोकागण मोदते ॥ देन्यो मीरांनेहृषी
 साधुसंतो तमेछेडीदो ॥ तमे ज्ञायो राणाती
 साध्यागोवींदातुप्राणज्जारोरो ॥ मुनेनुग
 लाज्यो ज्जारोरे ॥ रा ॥ लनव्युं महीयर सा
 सरी ॥ तमे लनव्यां मानेजापा ॥ लनव्युं रा
 णा ॥ नु मेडव्युं, तमे लनव्युं मेदिण ज्ञाप
 ॥ गोवींदातुप्राणज्जारोरो ॥ मुनेनुगलाज्यो
 ज्जारोरो ॥ विज्जताप्यासा राणो मोद-
 त्या ॥ देन्यो मीरांनेहृषी ॥ ज्ञम्रतसर-
 ज्ञां ज्जारोगीयां ॥ श्रीकृष्णजेज्जात्यो हृषी
 गोविंदातु प्राणज्जारोरे ॥ मुनेनुगलाज्यो
 ज्जारोरो ॥ ॥ राणीदासी मोदती ॥ ॥ नृनु
 ज्ञो मीरांता मोला ॥ मीरांजेडां लननदरे
 श्रीकृष्णते ज्ञाप्यो दोला ॥ गोवींदातुप्राण

હમારોરે તામને નુગલાઝ્યો ખારોરે તાપા
 રાણો ફીસે રાતડો તાઝ્યો ચડીયો નુપા
 ખડગ તાણી મારતાં તાતેણે દીઠાં સ્વાતસ્વર
 પાગોવીંધા તુપ્રાણ હમારોરે તામને નુગલા
 ઝ્યો ખારોરે તાડા મનવેગી સાંઢણી સુંઢા
 ડીપ મારે નવું સોસો ફોસા રાણાજી તા
 રાદેશ માં તામારે પાણી પીધાનો દોશાજો
 વીંધાતું પ્રાણ હમારોરે તામને નુગલાઝ્યો ખારોરે
 રોરે તાજાસત નુગમાં ફરી પ્રીતડી તાપ્રનુ
 નિતનિત દેને દેદારા ફળ નુગમાં હવે પ્રનુ
 તમે તારખે ફરતા તિરસ્કારા ગોવીંધા તુપ્રા
 ણાજી મારોરે તામને નુગલાઝ્યો ખારોરે તાડ
 મૈયર મારૂ મેડયું, સારસરીયું ચીતરોડ તા
 મીરાંને ગીરધર મળ્યા તામારા મનના તે પુશ્પા
 ફોડાગો વિંધાતું પ્રાણ જમારોરે તામને નાલ

પદ ૫ રાગ કુલ્યાણ.

હરીજન ને મળે મારી કુંઠે લગાવું તાપ્રનુજન

જ્ઞે મળે મારી કહે લગાવું ॥ ટેકા સંતો ના સં
 ગમાં હુંડત પાઈ રે ॥ મારે પેલા જ્ઞે મની જો
 જાઈ રે ॥ હરી ॥ ૧ ॥ સંતો ના સંગમાં સંક
 ટ ફરી જાં ॥ મારાં ફુજને ઘણી દર દળીયાં
 ॥ હરી ॥ ૨ ॥ દાકા પિતા તાઈ જાં ધની જોડી
 ॥ જંતે કોરો લેશે છોડી ॥ હરી ॥ ૩ ॥ સંત સા
 રીયાં ને સંત મહીયરીયાં ॥ મારે સંત ને
 તારે પરિયાં ॥ હરી ॥ ૪ ॥ મહિયરની મરજ
 ઘામેલી ॥ મારા સંતોની જાંધી છે જેલી ॥ હ
 રી ॥ ૫ ॥ જાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર
 ॥ હું તો ચરણ કમળ ચિત સાગર ॥ હરી ॥ ૬ ॥

પદ ૩ રાગ મારૂ.

મોહ ન લાગત પ્યારા ॥ રાણા ॥ મોહ ન લાગ
 ત પ્યારા ॥ ટેકા ॥ નકી કલાસે હાલત ચાલત
 ॥ જોલત પ્રાણ જાધારા ॥ તી નકી કલામે
 રજ જુગ જુલ્યો ॥ જો હી પુરૂષે ન્યારા ॥ મો
 હના ॥ ૧ ॥ તુ મહી જુઠેને જમહી જુઠે ॥ જુઠે

जे शब्द पेसारा ॥ स्त्री पुश्वको संबंधनुहे
 तो दूख्यो हैयो तुमारा ॥ राणाणु मोहनार
 ॥ तुमही क्वो जरयंगा इमारी ॥ इमकुलगा
 जो कारा ॥ दोरी अह्मां उमां व्यापी रहोइ ॥
 सो नीबवर इमारा ॥ राणाणु मोहनार ॥ ३ ॥
 साणु पीतांबर मोतनकी भाणा ॥ लेछ अ-
 गनमें नयारा ॥ छाप तीलड तुलसीनीमा
 ला ॥ साधु संग निस्तार ॥ राणाणु गाहा
 मीरां जाछे कहे प्रलुगीरधर नागर ॥ रारणुको
 श्रीरद संलारो ॥ हरीके ललन जिनालेही
 न जो जे ॥ धीक मुनरा ॥ लनमा रा ॥ राणाणु
 मोहन लागत प्यारा ॥ पं

पद ७ राग गोडी.

जरन करेछे मीरां रांडी ॥ जित्नी जित्नी जरन
 करेछे ॥ टेका भाणीधर स्वाभि भारे मंदिरप-
 धारो ॥ सेवाइदुं दिन रातडी ॥ जित्नी जित्नी
 दूखनारे तोराने दूखनारे ॥ गनरा ॥ दूखनाते

झर झूल पांझरीं गिल्ली गिल्ली गारा झूलनी
 ते गादीने झूलना ते तकी गारा झूलनी ते पा
 थरी पछे डी गिल्ली गिल्ली गारा पय पछवान
 ने मीठार्थ मेया ग सेवैयाने सुंदीर हरिं डी
 गिल्ली गिल्ली गारा पय पिंग सोपारी गेलयी
 तन वाझा गारा धाया युनाथी पांन जी डी गिल्ली
 गिल्ली गारा पा सेल जी छायां ने पासा भंगायां
 गार भवा ज्ञायो तो ननय रात डी गिल्ली गिल्ली
 गारा ज्ञाई मीरां इहे प्रेनु गीर धर नागर वा
 जारा तमने जेता मां ठरे गारां गिल्ली गिल्ली

पृष्ठ ८ राग देशी झेर

मुझ डानी भाया जगतिरे मोहन प्यारा गटेक
 मुझ डु मे नैयुं तां ग सज्जन गुण थियुं जां ग
 मन भां रहुं न्यां रे ग मोहन प्यारा गरी
 मुझ डुं नैवाने माटे ग सही डी धुं रीर साटे
 गरी हुं तो सुधी बाटे रे ग मोहन प्यारा गारा
 संसारीनुं सुझ केवुं ग ज्ञां ज्ञवाना नीर नेयुं ग

ते तो तुम्ह दूरी देवुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ उासं
 सारीनुं सुख डायुं ॥ परणीने रंजयुं पाछुं ॥
 तेने हुं तो रीद न्नयुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ४॥
 परणुं तो प्रीतम प्यारो ॥ ज्ञजंउ सोहगमरो
 ॥ में तो हर सा ह्यो तारो रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ५॥
 मीरां देहे जलिवारी ॥ भने जेइ जारो ॥ तारी ॥
 संसारपी रही न्यारी रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ६॥

पद. ८ राग हल्याण.

जावत मोरी गलीयन में गीरधारी ॥ में तो
 छुपे गछ जलन्दी भारी ॥ जावत मोरी गली
 यन मे पाटे ॥ इ सुं जल पाघ डेसरीया न्नभा
 ॥ छिपर दूख हुन्नरी ॥ भुगट छिपर छत्रजि
 राने ॥ कुंणडी छजी न्यारी ॥ जावत ॥ १॥
 डेसरी गीर दरी जार्छ कोलेंधो ॥ छिपर जं-
 गीयां हे तारी ॥ जावत देजी कश्म मोरा
 री ॥ छुपे गछ राधे प्यारी ॥ जावत मोरी ॥ २॥
 ॥ मोरे भुगट मनोहर सोहीजे ॥ नयनी की

छप्पी न्यारीगा गले मोतनही भालजिराने
 गायरन इमल जलिवारीगा भावत मोरीगा
 डिल्ली राधे प्यारी अरन करतहेगा सुननेक
 ममोरादीगा भीरां कहे प्रलुगीरघर नागर
 गायरन इमल परवारीगा भावत मोरीगा

पद १० राग भाङ्ग

नहिरे विसाई हरीगा अंतरमांथी नहिरे
 विसाई हरीगा रा मजी सुरतना रा मजी-
 यारेगा नेतामां नगर हरीगा अंतरमांथी
 नहिरे विसाई हरीगा रा रत गोदुल रत म
 पुरांने नगरीगा ते जिय नुमनां लरीगा अंत
 रमांथीगारा प्रंदाते वनही कुल गलनमेंगा
 गौधेन आशे हरीगा अंतरमांथीगा रा न
 जनुमनानां नीर लरवा गथांतां गावाला
 सीरपर गागर धरीगा अंतरमांथीगा रा हा
 थीने घोडा भाल पन्नतागा तारी रंगे नआ
 वे लरीगा अंतरमांथीगा पेगा भीरां आछि कहे

प्रलुगीरधर नागरा वरतो वीठलने वरीरा
अंतरभांथीनिहिरे विसावु हरीरादा

पद. ११ रागसोरठ. मीरांतो.

आनभारे साधुनननो संगरे राणाभा
रांलाव्यलज्यां साधुरे नननो संगने
हरीजेरामला चडे ते योगाएो रंगरेरा-
णाभारांलाव्यलज्यां राणा साधुट नननो
संगन हरीजे रामला पाडे लननभांल
गरे राणाभारांगा अउसट तीरथ संतो
ने यरएो रामला कोटी कारीनेसो जेगं-
गरे राणाभारांगा रा नींदरेकर शे तेतो
नईकुं नरी रामला थरी आंधणा अपंग
रे राणाभारांगा जाठ मीरां हरे प्रलुगी
रधर नागुण रामला संतो नी रनभारे रा
रे राणाभारांलाव्यलज्यां उगा

पद. १२ रागसोरठ.

राणालु हुतो आह वेरागएाछुं भारे इही

જો લખાવો નીલ નામરે ॥ રાણાજીના મા
 રી સુરતા લગવાન સે લાગીરે ॥ રાણાજી
 ૧ ॥ સાધુ જાવ્યા પદ્મ પાદને ॥ મારો ચાર
 તંના ॥ ધુણી પાણી સ્નાયરો, જોની સ્વધાપ્ર
 માણે જનરે ॥ રાણાજી હું તો જાદવે રાગાણું
 ૨ ॥ રાસાધુ સંગે મીરાં રમેરે ॥ જાવ્યા હાથે
 હાથ ॥ તન ચોખા મન લાજસી મારે, નૈયો
 તે ધીની ધારે ॥ રાણાજી હું તો જાદવે રાગ
 ૩ ॥ સંત હમારે રીર ધણીરે ॥ હમ સંત ન કીદે
 હા ॥ માંથે તે નવ ધરાં ઊતર્યાં રે મારે ॥ દાંડ્યાં
 તે ઊતરો સ્નેહરે ॥ રાણાજી હું તો ૧ ॥ રાસા
 ધુદેખી મન હસેરે ॥ હસે મારી દેહારોમે
 રોમે રમી રહ્યોરે ॥ નેમ વાદળ માં ઝુમી રહ્યો
 મેહરે ॥ રાણાજી હું તો ૨ ॥ પે ॥ મીરાં બાઈ સર
 ખી લાડકીરે ॥ રેહેતી હરી હજુરા ॥ મીરાં
 ને ગીરધર મળ્યારે ॥ કપેટીને મન દુરરે ॥
 રાણાજી હું તો જાદવે રાગાણું ૩ ॥ રાસા

પદ-૧૩ રાગ સોરઠ.

મારે હરી તનન્યાની છે વેળારે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ ટેકા ત્નેદુડા ફોયતો ત્નેદુ પી-
 છાને સંતો ॥ ઝગમ નીગમની ખખરો લે
 ઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના ફોને ફહીએ ॥ ૧ ॥ ઊંડે
 નીર લ્નેઈને માંહી નહીં ધરે ॥ એ સંતો ॥ કાંઠે
 ખેઠા ખેઠા સાહીએરે ॥ ત્નેદુ પિના ઠારા પા
 રકાંચે રૂપે લ્નેઈને નડગાપિયે સંતો ॥ જુતી
 બાજુ તો લ્ન શો ફારીરે ॥ ત્નેદુ પિના ઠાડા
 બાઈ મીરાં ફે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલ્સા
 થરાણ ફમળનાં સુખે જાં લેઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ મારે હરી તનન્યાની છે વેળારે ॥

પદ-૧૪ રાગ સોરઠ.

બાઈ મને મળીયો તે મીત્ર ગોપાળ ॥ નહીં લ્ન
 ઊં સાસરીએ ॥ સંસાર માત્ર સાસરૂં મે
 ખર વૈકુંઠ વાસ ॥ લક્ષ્મણો રાજીનો ચુડલોરે મે
 ત જુઓ ॥ છે તેનો પાસરે ॥ નહીં લ્ન ઊં સાસ-

ચીજે તો સાસુ તે મારી સુત્રી તફીજે ને
 સસરો પ્રેમ સુન્નણા જોડે ને સજ્જનુગ મો
 હી રહ્યો રે તાજીજી મોહીતે બ્રહ્મ પ્રમાણા
 નહીં જાણિંગારા મારા હીજે રને ઘો દીકરી રો
 ઘોનું રાજકુમાર તાજે જનુજા જનુગ જીવન્યો
 રો મારો નાયલીજો નિરધારા તહીં જાણિ
 સાસરીજો તામારા સ્વામીને નઈ જોમક
 હે ને રે તાધીરજી ધરજે ધ્યાન તાકર નેડીમી
 રાંખાઈ વીનવીરો તા હપે ફરી ન લેડી ગરજા
 ધાંજા તા તહીં જાણિ સાસરીજો તાજા

પદ-૧૪ રાગાખીહાગગોડી.

જખધુ જોસો જ્ઞાન ખીચારી તોમે કોનપુ
 રખે કોન નારી તાજખધુજા સસરાહમા
 રજેરી જરસડા તાસાસુ જાલકું મારી તા
 પેજીજી હમારા પાલનીજે જુલે તો તાહમહી
 જુલાવન હારી તાજખધુ તાજાબ્રહ્મણકે ઘ
 રનાહાતી ધોતી તાજોસાંઈકે ઘર ચેસી તા

ફલમા પડ પડ લઈ છે તુરકની પાખા ખેરભ-
 ત જોડીલી ॥ અખધુના રાત્રી હમખહી
 લે નહીં હમેભઈ ॥ પુતર ભન ભનહારી ॥
 ફારી મુડી ફા ફોયત છોડે તો ॥ ફલ્લુબે મેં ખાલ
 કુંમારી ॥ અખધુ ॥ ડા નહીં ભળિં પીઝરીએ
 ને નહીં ભળિં સાસરીએ ॥ પીઝીભૂડી સેભ
 સમારી ॥ મીરાંખાઈ ફેફે પ્રભુ શીરધરનાજર
 ॥ તો ભેતમાં ભેત મિલાઈ ॥ અખધુના રા

ફીરતભ રાગ સોરઠ.

લેતાં લેતાં શ્રી રામભુનું નામરે હો; લોકડીયાં
 તો લાભે મરેછે ॥ લેતાં લેતાં ॥ શ્રીખટેફા ॥
 ફરી મંદીર ભતાં પા વલીખારે ફુજે ॥ ફરી
 ખાપે સાદું ગામરે ॥ લોકડીખાંતો લાભે મરે
 છો ॥ ॥ ઝઘડો ધાયત્યાં દોડીને ભયરે ॥ મુડી
 ને ઘરનાં ફામરે ॥ લોકડીખાંતો ॥ ત્યાંડલ
 વૈયા ગુણકા નૃત્ય ફરતાં ॥ ખેસીરહે ચારે
 ભમરે ॥ લોકડીખાંતો ॥ ડા ખાઈ મીરાંફે

પ્રત્નુ ગીરધરના ગુણા યદણ કમળ ચીત્તહા

મરે તાલો કડી જાંતો લાભે મરે છે તાજા

સાષ્ણી જો.

મીરાં કહે જો રાણાજી શરો નથી લગતા તા

મા રાજ પાટને રીધી સરવે તા જંતે ન જાયે

કામા પા મરણ તણી રીર ગાજી પાનો જ

ત કાળ નીરિાના યે તી રા કાય તો ચેતજો

જો મીરાં નીરોના રો જો સકડી મીરાં ગઈ

પા સંતોની સંગાથે તીરથ ફરતાં દ્વારકાં

સંતા પોહો ચી ન્યાં ની નાથાડા દ્રઢ બ

ક્ષિતિ લગવંતની પા સુધુ તન મન નીત્યા

ગીરધર રું પ્રીતી ઘણી તજે સંત નકીરીત્યા

પણા પુરુષ માં પુરુષ જની પા નારી મરં નારી

તેહા નારી પા પુરુષ જની પા નારીનો તજી દેહ

પા શ્રી હર રાન દેહારનું પા મીરાં પ્રેમ પે મરઈ

પા હર રાન શ્રી રણ છોડનું પા ફરતાં ત્યાં ચસ

માઈ પાજા

પદ:૧૬ રાગભરણી.

કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥ મધુરાંમાં વસે
 મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥
 જોરે કાગળમાં જાણું રૂં જાણી જાં ॥ થોડે
 થોડે ફેત જણાયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી મીન
 તમારા મળવાને ઈછે ॥ જસો મતી જન
 ન જાયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી જાણી તો
 મને સુનીરે જાગે ॥ રજતાં તો રજની જા
 યરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી જાણી મીરાં ફે પ્રભુ
 ગીરધરના ગુણ ॥ ચણા ફમળ માંડે જાયરે
 મધુરાંમાં વસે મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ
 જાય ॥ ૪ ॥

જો જાણતનાયા જાણા.

પદ:૧

જીવને સ્વાસ્થ્યની સગઈ રે, ઘરમાં ઘડીને
 રાખે જાણી ॥ જાણ ફે છે જોરે જમારો, માત

મંગળ ગાઈ ॥ બેની ફેફે બંધવ જમારો ॥
 તીડ પેડે ત્યારે તાઈરો ॥ બુવને ગારી ॥ સીપ્યું
 ને ગુપ્યું જાંગાણું ને કાલ્યાવેળા થઈ ॥ જડ
 રોમાં તમે જાતડારો, જેમ લોક ફેરે ચતુ
 રાઈરો ॥ બુવને ગારા ॥ ઘરની નારી ઘડીને
 મુકે, જાંતે જાળગી રહી ॥ તોને લગતક
 ફે ફંથવળાવી, તરત જીભને ગઈરો ॥ બુવને
 સ્વા સતણી સગાઈરે ઘરમાં ઘડીને રાજે
 તાઈ ॥ ૩ ॥

પંદ્ર. ૨

પ્રાણી આ લજીને લે ફીરતારા ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું
 છે સંસાર ॥ દેકા ધન દોલતને માલ જલ્લ
 ના ॥ પુત્ર જને પરિવારાતે તો તજી તમે જ
 રો ॥ જેકલ ॥ ખારો જમના મારે પ્રાણીયા
 લજીને લે ફીરતારા ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું છે સંસાર ॥
 પાઉં ચી મેડીને જલજ ઝડૂખા, ગોખત
 ણો નહીં પાર ॥ છત્ર પતિ તો ચાલ્યા ગયા

૧૧ તેનાં બાંધ્યાં રહ્યાં છે બારે ૧૧ પ્રાણી જા
 ૧૨ રાણી પર ફૂલોં ફરે ફરેને ૧૧ ફે ફળ શ્રી ફળ
 ૧૩ ચારા ઠીક ફરીને એને ઠાઠીમાં ઘાલ્યો ૧૧
 ૧૪ પછી પુંઠે પડે પોફારે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ ડાસે-
 ૧૫ તળાઈ પિના સુતો નહિને ૧૧ ફરતો ફુનર
 ૧૬ ફુનરા ખોરી ખોરીને જાણશે જે માલો હું ગ
 ૧૭ જે હુકાર દે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ જા સમરી નાનજઈ
 ૧૮ ને ચેફે ખડકી ૧૧ તે જી પર કાઢેનો તારા ૧૧ જામિ
 ૧૯ મુકીને જળગાર ફે ૧૧ પછી જંગે ઝરે જંગારે
 ૨૦ ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ પા રનાન કરવા સહુ ચાલી જા
 ૨૧ મળી, નર સઘળાંને નારા ૧૧ લો બન ભગત ફે
 ૨૨ દસ દહાડા રોઈને ૧૧ વળતી મુક્યો વિસારે
 ૨૩ ૧૧ પ્રાણી ચા ૧૧

પદ-૩

૧ મૂરજો રળી રળી ફમાણોરે ૧૧ માંથે મેલશે મો
 ૨ ૧૧ પાણો પાટેફા ધાઈ ધૂતીને ધન લેજું ફીધું
 ૩ ૧૧ ફોટી ધ્વજ ફેફાણો ૧૧ પુન્યને તામે પાનેંત

વાવર્યા ॥ અંધવચર્યા ॥ ભૂટાણોરે ॥ મુરખો
 ॥ ૧ ॥ તનર્યા કોઠાર તારા ઘર્યા રે ફેરો ॥ નહિ
 જાણે સાર્યે ॥ જોડાણો ॥ મરણની રાખમાં
 રોળાઈ ગયા ફુંકા ॥ કોણ રંકને કોણ રાણો
 રે ॥ મુરખો ગારા ॥ મંદીર માળીખાં મેલી ફી
 ને ॥ નીચે બઈ ઠેરાણો ॥ તોને લગત કહે
 મુવા પુઠે જીવા ॥ ઘણો ઘણો પરતાણો રે ॥ મુ
 રખો રખી રખી ॥ માણોરે આંધે મેલશે મોરો
 પાણો ॥ ૩ ॥

પદ ૪

મુરખો માની રહ્યો માણે ॥ તેમાં ફુંકે જો નથી
 તારા ॥ ટેકા ॥ રાત સારે ર નેની ચોકી કરતા
 ॥ દૂર તું નીરજા ॥ ચોદ ચોકી નું રાજ્યા
 લ્યું ગયું ॥ રાવણાદિક વાળું રે ॥ મુરખો ॥ ૧ ॥
 જુજને તો કોઈ દેખે નહીં ને ॥ રુખલાગે સાર
 રાવે જાવે જાની છાંયડી તારી ॥ પળીત રો
 વાળું રે ॥ મુરખો માની ॥ રાહ રીત જ માંહે

તજરાખો ૥ રમરણ કરો સાગ્રા ૥ લોભેતજ
 ગત ફેરે રાખો ફેરેમાં ૥ પ્રભુનું લગ્ન ન વ્યારે
 ૥ મુરખો માની રહ્યો માંડરે તેમાં કાંઈ જ ન
 થીતાગ્રા ૥ ૩૫

પદ. ૫

લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ૥ જાગળ વસમી
 છે વાટચું ૥ દે કાજે કદિયસતો જાપી જની
 ૥ રાન્ન મોઢું ઘનને માંથે ૥ ફારીજે નઈને
 ફરવત મુકાવ્યું ૥ હરિજનને હાથે ૥ લક્ષ્મી
 ૥ રતત્યને કારણે ત્રણે વેથાયાં ૥ રોહી ઘસ
 ને રાણી ૥ ધૂધીને વાસ્તે રાન્ન વેથાણે ૥ લ
 રવાને પાણીરે ૥ લક્ષ્મી ૥ રાપે હેરો પરોખો
 પ્રેમનાં રે તમે ૥ સુરવીર થઈને થાવો ૥ લ
 ને લગત ફેરે ગુરુ પ્રતાપે ૥ રમરાપર માહા
 સોરે ૥ લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ૥ જાગ
 ણ વસમી છે વાટચું ૥ ૩૬

દુનીયાં દિવાની ફેવારેરે ॥ તુંડીલીતોમાં
 ભરકારે ॥ ટેકા પાપભયારે જેનું પ્રગટપરોત્થા
 રો ॥ તુલાબતી ઘેર નરો ॥ ધુણી ધુણી જેની
 ડોકલદુખરો ॥ લેનારો લેઈ ખારેરે ॥ દુની
 યાં ॥ પિતૃચરગમાં નથી સુપડું નો ॥ નથી ખાં
 યણીયોને ઘંટી ॥ દૂધમોખાના ભમનારાતમે
 ॥ ફેમ ફરી ખારો ખંટી ॥ દુનીયાં ॥ રાઠુંગક
 રી ધૂતવાને જાવેત્યારે ॥ હાપિખતાવાસો ભ
 રો ॥ ફ્યારે જેના કર્મનું પાનુંરે ફેરશે ॥ જેને ક્યા
 રે પુત્રભધારેરે ॥ દુનીયાં ॥ ડાઠી મીયાગરકો
 ઈ જાવી મળેત્યારે ॥ ધનને વાસ્તે ધારો ॥
 ભોભે ભગત ફેલ્લમણામાં ભમતાં ॥ ગાંઠ
 ની મુડી ગમારેરે ॥ દુનીયાં દિવાની ફેવારે
 રો ॥ તુંડીલીતોમાં ભરકારો ॥ રા

હરીદાસનું ધોળ કાયાચિરો

જ્યારે જયસરમાં જોણે સતગુરુ સેવ્યા ॥ વસ્તુ

તાદેહીમાં જતા વી સોહાગી લાલાખાજારે
 ચસરમાં નેણો સતતગુરુ સેવ્યાપા રેદાપા પેરાપેસ
 મતી મધમાં વીખરી વાણીપા તેમધ્યે ઘાટજં
 ઘાયોરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરનારી
 પાખો ફંગા સોહંગારીખનાલીધી ઊઠેપા સુન
 શીખર પેર જનયરે પા સોહાગી લાલાપાર
 ઈગળાને પીંગળા સુખમણા નારી પાતરચેણી
 સંગમ પાયરે પા સોહાગી લાલાખાજારે જયસ
 રમાં પાડા મેગલ્યો જનુલ્લવ ત્યારે પેયુંરે જ
 જવાણુપા જજ્ઞાન તીમીર ટળી જનયરે પા સોહા
 ગી લાલાખાજારે જયસરમાં પા ઠાજેફીસ
 ફજ્જર છસેં ધમણા સાયે પા જનપે જજ્ઞપા ત્યાં
 તો પાયરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરમાં
 પાપા ખાઠે ને પોહોર ને ને ચડેરે ખુંમારી પા
 જ્યાંરે ને ઈજે ત્યાં જેવું પાયરે પા સોહાગી
 લાલાખાજારે જયસરમાં પાડા સંત સમાજ
 મ ને ને ફોયરે વાલેરો પા યાદપિયાદમરી જ

યરેાસોફાગીલાલાખારે જ્યસરમાં ૭૫
 ફેફેરીદાસ નીલ નામ નોખ્યાધીપ્રેતુલ્લ-
 તાંપ્રેતુ જોજાયાયરેાસોફાગીલાલાખારે
 જ્યસરમાં નેણે સતગુરુસેવ્યાપાટા

પ્રીતમદાસનાંધોજ. ટૂંજરથી.

ધન જ્ઞાન સમાગમ સંતનાં સંત પારસચંદ
 ન જાવના કામધેનું તે કુલપરિસ્તારાસમા
 ગમસંતનો ટેકા જોના સમભ્યામાં રે જં
 તરઘણો તરૂ પારસત્રણ પ્રકારા સમા-
 ગમારી જો પારસથીરે પારસજનેાજો
 કુપારસથી હોજો હીમાસમાગમનાજો
 પારસથી જોને લોહરણો સો વરરો તે હીમ
 નું હીમ પારસમાગમનારા જો ચંદનથી વીજ
 ઊતરે જો ચંદને જમિ જુઝાયાસમાગમ
 પારસ તલનાર જો તે સમાં પેડા ફરીતાતુ
 ફરી નવ પાય પારસમાગમસંતનો ૧૩૫ સર

વગન મોતી નહિં નીપર્ણા સહુ નારી સતી
 નવ હોય ॥ સમાગમ ॥ સરવ સેન્ય રસુ નવ
 બ્નાણીએ ॥ તેમાં હોય નેવલો કોય ॥ સમા-
 ગમ ॥ જા ॥ તાં નહીં ॥ ગુરુ નવ કીજી ॥ વંજા
 ગાય સેવે રું થાય ॥ સમાગમ ॥ કહે પ્રીતમ
 પ્રહરને લેડતાં ॥ સહુ રોગ સમૂજો ન્યાસ
 માગમ સંતનો ॥ ધ્યા

પદ ૨ રાગ ડીપર પ્રમાણે.

તું તો રામ રટણ કર રંગમાં ॥ એવું રાખી ફરી
 સાથે હે તા ॥ જવ સર જાવો નહિં મળે ॥ ખો
 ટા ખેલમાં રું રે ખુપી રહ્યો ॥ ઊઠ જાજ સ
 મેલ જાયે તા ॥ જવ સર જાવો નહિં મળે ॥
 પા પ્રાણી પડ્યેં ચમાં રું પચી રહ્યો ॥ માની
 સ્વપ્ના તણું સુખ નમા ॥ જવ સર ॥ જંતે
 રંગ પતંગ નરી ઊતરી ॥ કામી કાયા ના
 જાવે કામા ॥ જવ સર ॥ રા વીરો લૂતે તે
 નવમાં જાવી જો ॥ તું તો ફરી ન બેઠો ધમ

૥ જ્યવસર ૥ કાણ ખારો તે ફે ફેરો ફહું નહિં
 ૥ નંધી માનતો ગાફૂલ જામા ૥ જ્યવસર
 ૥ ડાઢધન દારા થીકી ધૂળ મેજવ્યું ૥ સંત સં-
 ગ કરો ન લગાર ૥ જ્યવસર ૥ લગ્નને પ્રીતમ શ્ર-
 હ્મ સ્વરૂપને ૥ એ મહિમા છે અપરમ પાર
 ૥ જ્યવસર જાવો નહિં મળે ૥ ૪ ૥

રાગ ધોળ. ૧

ડાફોર કીધી દ્વારામતી ૥ આપે જાવ્યા
 ત્વગવાન્તા ૥ ગુલર ધનને પાવન ફર્યો ૥
 રાખ્યું દાસનું માન ૥ ડાફોર કીધી દ્વારામતી
 ૥ ૧ ૥ સ્નાગર સંગમ ગોમતી ૥ સરોવર તે
 થી છે સાર ૥ જન્મ ત બળનો તંડાર છે ૥
 ધીતાં પામે ગિહ્વાર ૥ ડાફોર કીધી ૥ રા
 કુમુદા કમળ ફૂલ્યાં ઘણાં ૥ તીરે ફૂલી ફૂલ
 વેલા ૥ બનને મુજબિય બચવા ૥ રસી જે કી-
 ધી રસ રેલા ૥ ડાફોર કીધી ૥ ડારું દીર નંદીર
 શોભીતાં ૥ જ્ઞાનંદ જોઇવ નીત્યા પ્રભુ

દાસ પ્રીત્યે શું વરણવેળા રસીયે કીધી રસ
રીત્યાડાકોર કીધી દ્વારા ભતીયાજા

રાગધોળ ૨

વાંકાં લોચનવાલાતણાં નેતાં મોહુંછે
મનના હજવે હારને હરિયાહરીના મીઠાં મધૂરાં
વચનના વાંકાં લોચનવાલાતણાં નાનાં
કે સિર પાઘ હજકીવળીના કેસરવરણાં જેઠું
નાનાં ફુંડળ મધે શોભાધરે નાકે મુક્તા અ-
મૂલ્યા વાંકાં લોચનના રાઠે જે હાર હીરા
તણાના ફૂલની માળા જે ચાર ના મુગતાફ
ળની માળા ધરીના મારા પ્રાણ આધારના
વાંકાં લોચનનાડા પીળાં પીતાં ખર પેરીયાં
નાચરણે નેપૂરનંગના પ્રભુદાસ પ્રીત્યે શું વ-
રણવેળા આનંદ અંગોરે અંગના વાંકાં લો-
ચનનાજા

રાગધોળ ૩

શુભનો સાગર શાંભળોના ફુંડળનો બેલી

દીન દયાળ હો લાલ્લા સુખનો સાગર શાંમ
 જોતી પાડાકોર કીધી શ્રી કુવારકાં પાંખે લોચ
 ન વૈકુંઠને તોલે લાલ્લા સુખનો સાગર વા
 શા દેવતાઈ ઉરાં ડાકોર માં પાંખે ના પાઈ-
 યા પાણી છટ હો લાલ્લા સુખનો સાગર
 પાડા ફરતી ફૂલી જો ફૂલ વાડી જો પામ્યે
 ઉંડું સુંદીર શોભે હો લાલ્લા સુખનો સાગર
 પાડા ઝાંઝા સાગર સરખાં ગોમતી પાડૂલી
 ફમળ ફસુંબા વાડી હો લાલ્લા સુખનો સા
 ગર પાપા મેજો પ્રેમ સનેહી સંતનો પાઠા મેઠા
 મેઠા શ્રી કુવાર સગાયા હો લાલ્લા સુખનો
 સાગર પાડા પ્રીતમ પ્રભુની શોભાને ઈ
 ને પાડે જો હરખ ઘણો રો પાય હો લાલ્લા સુ
 ખનો સાગર સાંમજો પાડા

ગારબી. ૧

ચતુરા ચાલીરે મોહન વરને મળવા સુંદીર
 સ્વરૂપે સુરતા પાડે સ્વરૂપે માં તનવા પાડે

ग्रेहपति तान् इक्ष्वां तादृशीताप्रेमे हिमा
 णे गणवाया यतुरा यागारा जवजां तेजं
 ज्वर जोद्ध्यां ते जज्जणा ताप्रीत पूरवनीप
 णवाया यतुरा तागप्रीतमना स्वामिनी
 संगरमवाया पुरवताणं इज्जणवाया यतुरा
 यासीरे भोहनवरने भजवाया हा

गरणीः २

वांसणी वगाडीरे लुवण नुमनांतीरेण
 शुधपुध भारी सरवे लूली ताशां तप इयं
 जाहीरेण वांसणि वगाडीरे नुमनांतीरे
 तातागौ धोयतां धोणी लूली ताभनडे मड
 री सांजु धीरेण वांसणी गा रा धावंतांने
 जाणवछो ज्वां ता शुध्य रही नही शरीरेण
 वांसणी गा ताप्रीतमना स्वामी रंगरसी-
 यातामने ते जी हणघर वीरेण वांसणी गा हा

रागाज्यालः १

लेणारी तारी वाडी ता नम जावी जाणरी

દાહાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તાપા જો ફોત્તે
 રફોઠાં ઘેર ફરીને તા ચાળવશે તારી નાડીરે
 તાલે જાશે તારે તા ફુટું જ ફજિલાતું બેર નચે
 લે તા ઘરી દિન રેશે તારી માડીરે તાલે જાશે તા
 ડાડાલની ઘેરીને પાંસનો ફડફો તા પાંધી ફ
 ધીને મુકશે ફહાડીરે તાલે જાશે તા શા ફહે
 નાગર ફાંઈ ફામ નચાવે તા પેડ્યું રેશે ઘો
 ડને જાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તા પા

રાગા ખ્યાલનઃ ૨

ફરી જનો ફરી ફરી જોલે તમે શાને મસ્તા
 ન થઈ ડોલોરે તા ફરી જનો તા તા બેરે પ્રાણી
 મુજે રામ ન જોલે તા નેથી લલેરો ફોલોરે
 તા ફરી જનો તા રા બેરે પ્રાણી મુજે ફરી નવ
 જોલે તા ને તો ફુંતારનો ખોલોરે તા ફરી જ
 ને તા રા બેરે પ્રાણી મુજે ફરી નવ જોલે તા
 તે તો ફુટાશે ને ગીનો લોલોરે તા ફરી જનો
 તા શા ફહ નાગર ફરે ફામ ન ચાવે તા તમે શા

ને છે તે તારાં ક્રોલોરે ॥ હરીલલ્લો હરી હરી જોલો ॥

ગરબી ૧

હરીના નામનું રે મેં તો ભેને માંડ્યું હારા

પ્રેલુના નામનું રે ॥ મેં તો ભેને માંડ્યું હારા

દેશારામ નામનું ભર્યું વસાણું ॥ મારે જા

નનો છે ગજો ॥ લવસાગર છે મોરો દરીયો

॥ પારપડે તે લલો ॥ હરીના ॥ ૧ ॥ ચીત્તનો

ફીધો મોપડો મારે પારણતી છે પુણ્યાવોલો

રવું હોય તો ॥ વોહોરી લેને ॥ કસ્તુરી છે ફુલ

॥ હરી ॥ ૨ ॥ જરૂં લેશે ને જરૂં દેશે ॥

ત્યારે તો તમે તરશે ॥ ૩ ॥ ફર્યાં ફરમ લોગવ-

વાં પડશે ॥ નહિં ચેતે તે મરશે ॥ હરીના ॥ ૪ ॥

ભેઈ વિચારી વેપાર કરીએ ॥ ભેરખીએ-

તો મળીએ ॥ દાસ દવારફો ફેફ ફરનેડી ॥

હરીલલ્લ તરી તરીએ ॥ હરીના નામનું રે મેં-

તો ભેને માંડ્યું હારા ॥

ગારખી. ૨

વાણીજો વણલ ફેરે, જોછું ભેજે ને મક
 લાયાા ફૂંખે જાનો સવા ફેરે ને ધણું ધણા
 ને ધાયાા દિવાનજીનું તેડું જાવે ત્યારે, સરખે
 લૂટી ભયાા વાણીજો વણલ ફેરે જોછું
 ભેજે ને મક લાયાા ધરાગવેળા ઘેલો પ
 ઈનેા જાવો જે સો ફેરે ને ડાંડી માંડકોરો
 મારી ાગિલાળીને લેછે સવાણીજો ારા
 વરઘોડે ધનવાયરે ારુખપાલો લેવા ત્ય
 ાજેકે બધાનું શું જે ગળુ છે નાફકીરની ગો
 ણી ખાયા વાણીજો નાના નાહી ધોઈ ને પા
 રલે જે સો ાળિનાં તાણે રીસાં ાપારકે ઘેર
 ભમવાનું હોય ત્યારે, શાણીયાં મુકે ઢીલાં
 ાવાણીજો ાજા ખડું ભલે વું ને ખડું ભલે વું
 ત્યારે તો તે ભરી ાદાસદ્યારકો ફેરે ફેરે
 ડી ાફકી ભલે તપી તરરી ાવાણીજો વળા
 ભકે છેરે જોછું જાપે ને મક લાયાા પા

દયાનરમિતનાઈનીચાણી. સાવણી.

ને કોઈ પ્રેમીજનસ જવતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊર
 માં ઠરે ॥ ટેકા સિંહણ કે રૂંદૂંધ જોકે નેમ સીજી
 ના સુતને જરે ॥ વિના કંચન સફુ ધાતુ પાત્રમાં
 ॥ કુટી ખર નીસરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૧ ॥ સફર ખોરવું સાફર જીવના ખેરના પ્રા
 ॥ ન હરે ॥ ખારા જળજી માં જલડું તેમીઠા
 ॥ જળમાં ઠરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૨ ॥
 સોમ વલી રક્ષ પાન સુધ્ય ને ખાહ્યણ ફોયતે
 ઠરે ॥ વિના વિપ્રતે ધીમજ ફસાવે ॥ વેદવાણી ઊ
 યરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૩ ॥ ઊત્તમ
 વસ્તુ અધિકાર વિના મજે, તપી જરથન
 રે ॥ મજી જોગી ખગલો મુગતા ફળાદે
 ખીચંચ નવતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૪ ॥ કોટીક સાથન પ્રેમ વીના, ॥ પુરુષોત્તમ પુ
 રુષ ન દૂરે ॥ દયા પ્રીતમ શ્રી ગોવરધન ધર ॥

પ્રેમ તનુકિતે વેરે પ્રેમરસતેનાજિરમાંડેશો

રાગવેળાવર. રામાયણમાંથી.

હૂતજાણ્યો જ્યેઠ દોડતો રાય રાયણ પાસે

શીરા નામી પછી ખોલી જો ક્રેમ જોગ જવાસે

હૂતજાણ્યો જ્યેઠ દોડતો ગણ રામ લક્ષ્મણે

ઘડ ઘેરી જો રાધે સુગ્રીવ સંપે હનુમાન

નની હાડ વાગતો માંડ દ્રાણ કંપે હૂતનાર

અંજડ ભેળે તોડીયું રાય નનકને દુરિગતે

ની સીતા શીદલાવીયા ખજાણી કુંતું ત્યારે

હૂત ગાળાઈ તમારો અભાગી જો વિ-

લીશણ રાણ જાણ્યો તને ધ્યાની નને રાય

ઘણા રામ સંગાયે લાવ્યો હૂતનાજા સા

ગર સેતુ ખાંધીને સેન્યા પાર હિતારી

ખવાંદર અતિ દોડતું સૌને નાખે મારી

હૂત પાર રાસ્ત્ર શોભે રીરહાય માં ગીત

યજ્યું માંડને ઈંધનુરાધનુરાધ દયાં રામ

તો સુધ સુધ મારી ખોઈ હૂતજાણ્યો ગાડ

गदाग्रही कोर्छ हुं पिमां ता कोर्छ हुं त्ता आवा
 कांगरे वांहर विंटीयो तासीतासीताजोला
 वेता हूत आख्यो ताजा लागोणे नउतो आवि
 युं ता गढ तोज्यो तमारो ता प्रलाना प्रलु यही
 आविया ता नथी वांङ्ग अमारो ता हूत आना

पद-२ रागचैषावर.

रावण हूतने दाभवे ता मती किंकर मंदा ता
 म यही जावी शुकर ता अही जेठाछे जंदा ता
 रावण हूतने दाभवे ता ता अख्या दण्डे वांङ्ग
 रनु दैभीने ता शु शोये अलागी ता अहन्ता तो
 डिपर गडगंडे ता रुद्रां अजाकु वागी ता रावण
 ता रा ननकने घेर राभे नय कर्षो ता राम घेर न
 यमारो ता लाव्यो सितरने हुं संक मां ता वंङ्ग स्या
 मी हुं तारो ता रावण ता उं हुं लकर ता अउअं
 पो ता लीउ लं नन लार्छ ता क्षण रण राक्षस
 रोषरी ता कुरे घारी हुवांछ ता रावण ता चारो तु
 व्यां धीतेले शु ययु ता जापण जांधी शु रामा

लक्ष्मणने मुरछाड्छा मांछे रावणनामा
 रावणापापादणरे वांछरे देखी रेनु उखोएलारे
 लडगड मांथेएरास्त्र जंजार गति घणो
 पाप्मजिया पडीरेनु पाथेएरावणापाडा घनुरा
 घनुरा तोडुं रामनुगासर सांधीने मांछेएरा
 दाने ग्रही रेनु सागरे पाथीर मनमांही घाहा
 रावणापा लडने देखीने रेनु लडकीजेएरा
 दायो किंकर कहीजेएरा प्रत्नाना प्रत्नुने हुं तो
 नहिं नमुं सत्यवाणी जे लहीजेएरावणाए

पद-३ रागधेणावर

मंदोदरी स्वामिने कहै सुणी सरवे पयना
 लडत पतिने न्हाय्या नहीं नीरजीने सोयं
 ना मंदोदरी पासीता सतीने शीदवावी
 जापा दुष्ट जुधि जे दाषी पापरुखुं पुन्य ते
 दीननुं इडीरीत न राणी पा मंदोदरी स्वा
 मीने पापा नोहोती ओट नाथ नारीनी पा
 पुत्र पुत्री जपार पा शाकारण जे साधरी पा

જાવ્યા સીતા જનનારા મંદોદરી ગામનુ
 થ્ય નથી જોરામ ચંદ્રનુ ગામોળ કળા સફીત
 ગા જવતરી જાત્નત્ત રસિણી ગામ ક્રોધર
 ફિતા મંદોદરી ગા જા જવધ પતિતેરે દુનિ
 જા ગા જવધિ આવી તમારી ગા ચેતી રાધાય
 તો ચેતને ગા રતી મતી જમારી ગા મંદોદરી ગા
 ગા પાવળિયાની નાથે જાથિછે નાથિ તેષ
 ફી નમીજે ગા સીતા આપો શ્રીરામને ગા દેહત
 ની નદમીજે ગા મંદોદરી ગા ગા માદું કહું નેમલો
 નહીં ગા તેથી થારો વિનાશ ગા લંકા ગદ જો પુટ
 રો ગા જાવ્યા શ્રી જવિનારી ગા મંદોદરી ગા ગા
 ઘટલું હતું જોટલું કહું ગા ફરો ઘટમાં વિચાર
 પ્રેલારી ફરના નાથને ગા ફીળુ જો નમસ્કાર ગા
 મંદોદરી સ્થામિને ફેરો ગા ગા

પદ : ૪ રાગ યજ્ઞવર.

રાવણ ફેરે સુણ સુંદરી ગા ઘેલી ઘેલુ રું જોલે
 રામ લક્ષ્મણ ફેરે માં હુડું ગા નહીં મારે જોતો

સ્વેતરાવણ ફેરે સુણ સું દરીા પા કુમક ફેરે
 ન્નફરણ જોત મરડી કરડી જે ખાઈ પાપુત્ર ઈંદ્ર
 જીત જાવશે તા સયા લક્ષ્મી મારી રાવણાર
 તાજેના પતિ સાત લક્ષ્મી જીતિ જનિયા જ
 પારા દાનવ માનવ મારશે તા રામ સેત્યાસં
 ફારા રાવણા તા રામ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ માં
 જાણવરતે જમારી તા નાદ છેલું મારી જનનું
 પાતે તો નણદી તમારી રાવણા જાન નકરું
 તા જોઈ તીહતી તા રામે ત્યાં પકી લીધી તા તેરે
 દિવસનું વેર છે તા માટે ચોરી ન કીધી રાવણા
 પોતું નહિ રામ દેખીને તા હામ ફેરે જો
 રા રાત્રી ત્રાવે સનમુખ મરું તા પોમું પદર ન
 સારા રાવણ તા હામ મરણ પતાં રોરણ પામ
 રું તા લંકાં નતા માં જડશે તા વૈકુંઠ પદવી પામું
 તા જમ કિંકર ખડશે તા રાવણ તા જા જીવિ નારી
 ને હું જો જાણું તા દેહ ધરી મુલકાળે પ્રત્નારોં
 કરતા સ્વામિને તા સ્ત્રી તા જા પું ન જાળે

રાવણ કહે સુણ સુંદરી તાટા ,

પદ્મરાગ કાઢી.

કાયા નગરીની શીરે તા રવના ક્રેમ રાડું ગણી તાગુ
 મુગમથી લ્લણોરે તા વસે તે માંની રંગન ધણી તાટે
 કાઢા જાદુ લૂત ખેલતો, પંચતત્વ નોષે કાશી તા જા
 ધરનો કોઈ પાર ન પાને તા છદો વસે છે જીવિનારા
 તા પાન નંદા તાં રો તા બુધે રુદ્રો મહા મળી તા કાયા
 તા તા ચંચળ ચપળ મન વસ્યું છે તા સરવતી સુસ
 રદારા ધણી છે પોને કાયા નગરીની તા ખી-
 ન જાના યો પદારા તેને ઝીતવાની રો તા સ
 કુને તો જાશા ધણી તા કાયા નગરી તા રાખતો
 ત મનને મોટા ભ્રમ લું તા ખુધી ન નીરમળ
 થાયા સતત ચીદાનંદ માં લીન પડે તો તા ગુણ
 ગોવીંદતા ગાયા જાહોની રો સમરે રાસુ
 રત્ની નીલ નામ જાણી તા કાયા નજા કામન્ય
 નામ નેને નિશ્ચય મુછે તા કસલ નિદાસે થા
 યાસ કાઢી જાહુનો શિગયો છે ને તા તપી જાધા

શુભન્યા પ્રત્નાશંકર કહે છે રે, ચેતો સરવે ચી
તમાં ચણીપાકાયા નગરીની રેનાજા

પદ્મ રાજાધોળ.

ગુરુગમથી મળશે રે ॥ ઘટમાં ચ નીલનામી ॥
જન્ય સાધનને તનુએ રે ॥ મહાપદને પામી ॥
દેહ રૂપી દેરામાં રે ॥ ઝળકે છે ને તી ॥ નામ
નીરાની ન્નણો રે ॥ નીરમળ લેમ મોતી ॥
દસ દરવાજા છે રે ॥ તો બલત ત્યાં ચાલે ॥
જનકળીત પુરૂષ બેઠારે ॥ જ્ઞાનંદમાં ગાળે ॥
પરબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ રે ॥ ન્નણો જનકોઈ ॥ ઘ
ટો ઘટમાં વ્યાપક રે ॥ સમલુને જ્ઞેઈ ॥ ફરતુ
રી મૃગા પાસે રે ॥ ન્નણો નહીં ચરતાં ॥ જનકળ
બોયો જનભારો રે ॥ સમને નહિં દૂરતાં ॥
મીન જળમાં તરશે રે ॥ મ ન માં ચ ઊદારી ॥
પાકોણ બતાવે તેને રે ॥ ગમ જાપે જાશે ॥
ગુરુ મળે ને સાચારે ॥ સમજવે પ્રીત્યે ॥ ના
મ બતાવે નીરમળ રે ॥ રૂડી જાળી રીત્યે ॥

પર ત્નારીંકર પ્રીતેરે, ॥ ગુફનો રસ ગાયો ॥
ચીત્તમાં યેતી લેઈ જોરે ॥ ઘટમાં ઘર પાયો ॥ ત્તા

મનને શિખામણની ગરબી.

હરી લલન તપિના, ફુજ દરિયા સંસારનો પાર ન
જાવે ॥ ॥ જોરાગા ॥ ॥ મન સુખાનુ, શિખા-
મણ ફું ઘું તે સાચી સાંભળો ॥ ઠરી ઢેકાણે, પ્ર-
ભુને લલતાં તલશે સરવે જાંબળો ॥ ટેકા
ડગમગતું મન સ્થીરતા સ્થાને ॥ ગુણગો-
વિંદના મરવા ગાને ॥ પ્રેમી નતને ખાલો પાને
॥ મનગારી ॥ ધંન ધંધામાં ઢોળી ધીધું ॥ વીષિ-
યા રૂપીતે વીષ પીધું ॥ જો કામ ઘણું કાયું ધીધું
મનગારા ॥ ઘટ કાચામાં જન્મત લરીયું ॥ ફટ
ફુટેથી પછી વીચરીયું ॥ ફરી ફુસંગ કારન નવ
સરિયું ॥ મનગાડા ॥ જા ખેલ ક્યો છે જટ
પટીઓ ॥ નિત્ય જાવર દાધી તું ઘડિયો ॥
ચીત્ત યેતીને ખાલે ચરીયો ॥ મનગા ઠાતું
માયાને કાચા મોહો ॥ તેં નજ પતિને ના

જ્ઞેયો ૫ હાથે આવ્યો ફિરજો ખોયો ૫ મન
 ૫ ૫ સજી ઈંદ્રિયો તુલવરાવરતે ૫ તું ચાલે
 ત્યાં આવે સરતે ૫ તું ખૂડાડે સાગર તરતો
 મન ૦ ૬ ૫ ત્વલા ત્વક્ત ગયા આગળ ત્વાખી
 ૫ ડૂડી રીતી તેં નવરાખી ૫ તેં માયાની મ-
 દિરા ચાખી ૫ મન ૦ ૭ ૫ અનુઠામાં સાયું
 લે ન્હાણી ૫ ફરિનામ તણી આ જ્ઞેધાણી ૫
 પ્રેતારાં ફર પ્રીતિ આણી ૫ મન સુખાણ,
 રીખામણ ફુંછું તે સાચી સાંતળો ૫ ટા
ગરખી.

ગોપી તું તો લાડ સઘેલી રે ૫ વેળા સર પાને વે
 ફિલી રે ૫ ટેકા ગોપી તારા શું છે મનમાં રે ૫ યા
 લોમારો તેડે છે વનમાં રે ૫ ગોપી ૫ સહજુડે
 તું પેહેરે સુરંગી રે ૫ ઊતારીને મેલજે રંખી રે
 ૫ ગોપીના ફંચુવો તું પેહેરી લે લીલો રે ૫ વા-
 લોમારો છેલછખી લોરે ૫ ગોપીના મુખલ
 ડે તું ફરી લેને મંલન રે ૫ આંખડી જ્ઞેતું ફરી લે

ને જાંબનરે ॥ ગોપીના બાંધડી જો બાંધી
 લે બાંધુરે ॥ તીલક તું કરી લેને તાંબૂરે ॥
 ગોપીના ઝાંઝર તું પેરી લે ચરણેરે ॥ ફલ
 દૂત ઘાલી લે ફરણેરે ॥ ગોપીના વાસુંડી તું
 વેણને વારી લેરે ॥ સેંધે તું તો સીંદૂર સારી
 લેરે ॥ ગોપીના દિસે છે તું જાતિ રૂપાળીરે ॥
 નાકે તારે ઘાલી લે વાળીરે ॥ ગોપીના મુ-
 ખડે તું પાનને ચાવીરે ॥ તું તો મારા વાલા
 ને લાવીરે ॥ ગોપીના પેરી લેને જો કાચળ મો-
 તીરે ॥ રાધા તારી વાટડી જો તીરે ॥ ગોપીના
 ગોપીર સપીવાને ચાલોરે ॥ તેડે નંદા નંદ
 નો ચાલોરે ॥ ગોપીના નર સૈંયાનો સ્વા-
 મી છે રૂડોરે ॥ પેરી લેને જાંબડુડોરે ॥ ગોપી

પદ ૧

નાંધે તું મન્નન તહો સજ ઘટકી ॥ જો રાગા ॥
 નારી કરે ગરબ હૃત્યા ફદી ફોઈ ॥ તેને પાપે
 તે પાંજણી ફોઈ ॥ નારીના કંધ તણું કાંઈ ક-

હું ન માને ॥ તેની ગતી નુજો બેઈ ॥ બા-
 જા પાણમાં બાજા રંડારો ॥ સુક્રીત સરવે
 ખોઈ ॥ નારીના ॥ સાસુની સાથે સુંઢે ને
 જાલાગી તે ॥ પુરવે જનમ રહે રોઈ ॥ સંકટ
 લોગવે સુખ નદેખે ॥ જંતે અધમ જની
 સોઈ ॥ નારીના રા ॥ હાકે મ પઈ તે સાંચ સેના
 રાને ॥ ધણી નાખશે ધોઈ ॥ જંતે તે તરત
 રકમાં જશે ॥ લોગવશે રોઈ રોઈ ॥ નારી
 ॥ ૩ ॥ ગોર ગુરુને ને જાણ ચઢાવે ॥ વ્રત વ્રતી
 નાંખે વગોઈ ॥ પ્રભા પ્રભુતેનો ॥ પાર ન સાચે
 ॥ રૌ રૌ નરકે સધાઈ ॥ નારી ફરે ॥ ૪ ॥

પદ-૨

પામે પ્રાણી પુન્ય રાણી સુખ સરવે ॥ નેના ઘ
 રમાં નથી જાતિ ગરવે ॥ પામેના ટેકા ॥ તરવા
 રી સુન્ન સંપ સગાંમાં ॥ રામ રે રૂંડે પરવે ॥
 ભક્તિ વંતતો ॥ પુત્ર લલાછો ॥ કામ રીજુને ફર
 વે ॥ પામેના રાધામધરાય નવાહન ધીંગાં ॥

ઈત્ત કોટી જોખરવે ॥ જીવન મુક્ત નણાય
 નગતમાં ॥ સંકટ નહિ કાંઈ મરવે ॥ પામે
 ॥ ૩ ॥ સંત સેહેર સુયાસ સુગંધી ॥ સત્ત સં
 ગમાં મન દરવે ॥ ફૂળ મૂળમાં લક્ષ્ય પિયેલા
 ॥ પ્રભા જો ધન્ય જયતરવે ॥ પામે ના હા

પદ ૩

કાયા તારી કાચી બેવો કુંભ મારી ॥ તેં તો મા
 ચાલી મદિરા ચારી ॥ કાયા તારી ગાટે કા
 રામ કૃષ્ણ બેણે લલન કુરુપું નહિ ॥ તેનું મુ
 કો મુખ ડાલી ॥ જાંત સમે કરું કામ ન જાણે
 ॥ ડાયું નશે પછી ફાટી ॥ કા ચાના પાના
 મનાવ નીરાન સમજી જો ॥ ગુફુળ જાણ્ય
 છે શાટી ॥ લવ સાગરમાં તે પાર જિતારો ॥
 પાપ નાખે સફુ ફારી ॥ કાયાના રાત્રી લ
 વણી લગવંતની લારી ॥ સુંસરો ચાલે સ
 પારી ॥ કાળે તે કંઈ ચક્ર ચુર ફર પાછે ॥ રાવરા
 ॥ નાખ્યા પારી ॥ કાયાના ૩ ॥ માણે કમો

તી મોંઘાં મળેછે ॥ પારસ મણિકે સ્ફટી
 ॥ પ્રભા પ્રભુનું નામ છે સુંધુ ॥ બહુ બહુ
 રી છે હારી ॥ કાયાના જા

પદ-૪

રહોરે માંડું મન મોહનમાં જટકી ॥ ભેવી છે
 ને નર રહે નરકી ॥ રહો માંડું મન મોહન-
 માં જટકી ॥ દેડા ॥ જનેક નનમનાં પાપ
 પ્રેન્નળીને ॥ તાપે નિવારો જટકી ॥ પરસ્પદ
 રસ્તદેદાર તમાંડું ॥ ચીતમાં જોવી છે ચટકી
 ॥ રહો માંડું ॥ રી ॥ ધનધન ત્વાજ્ય વરી પ્રન
 વનીતા ॥ ધનધન યમૂના જટકી ॥ ધનધ
 ન રાસ રમેયો રસી જાજો ॥ ધનધન જંસી
 જટકી ॥ રહો માંડું ॥ રા ॥ વ્રંદાતે વનનીવા
 ટે ગીયરતાં ॥ લતા વિચિત્રત્યાં જટકી ॥ મ
 હી જારી મહીં વેશ્યા યાત્રી ॥ શીરગાગર
 ત્વરી મટકી ॥ રહો માંડું ॥ કા ॥ દિન પ્રભો છે
 જાધિન તમારો ॥ પાપે નાખો સફુ પરકી ॥

અનેક તત્ત્વને આપે ઝિંદગીયા ॥ અમૃત-
ની પાઈ ઘટકી ॥ રહે માનું મન મોહન માં
અટકી ॥ ૪ ॥

પદ. ૫

પ્રાણી તન જોયો પાણી પર પોરો ॥ ખરેખર
તરવ્યો ખેલ ખોરો ॥ પ્રાણી તન જોયો પાણી
પર પોરો ॥ ટેકા ફાયા ઘાડી તારી ફાર મીઠી
સે ॥ જોયો હનરી ગોરો ॥ લેખાતાં તેને યા
ર ન લાગે ॥ નમ કુંકર મારે સોટો ॥ પ્રાણી
તન ગાળા સંસ્કાર માં સાર નામ સમરવું
પાલૂખ્યાને આપવો રોટો ॥ ઘાણી પાણી
મન ધ્રુડ રાખીને ॥ ઘાણિએ ચત્તર કછોટો
પ્રાણી તન ગારા નારીને નાડી ઝિંદગી
અહો નીશા ॥ જે રોગ સફૂંધી છે મોટો ॥
ખુજાતે માં ખડુ જન ખિયારા ॥ રતન નો પ-
ડીયો છે ટોટો ॥ પ્રાણી તન ॥ આ રુરતા ની
રંતર અંતર રાખી ॥ નિરખો રાધા કૃષ્ણ

જોતો પા પ્રેત્તારાંકર ફરે પ્રેત્તુને ત્વજીવ્યો
ત્વજતાં રહે નહિં છોટો પા પ્રાણી તંત્રે વો
પાણી પરપોટો પાશા

ગરબી.

સૈયર શીદને વળાવો મને સાસરે જોતો
રાગા પાસરબીક્રશ્નને વર્યાનો વરમા
ગીજો જોતો બીજી તુલ્ય જોવા પેતિને તો ત્યા
ગીજો જોતો સરબીક્રશ્નને વર્યાનો વરમાગી
જો જોતો ટેકા જોથી જાંડ સોફાગ નહિં
જિતરે જોતો વારે વારે જાડ્યાં ગર્ધ જયત
રે જોતો સરબીક્રશ્નને ગીતો કાચા વરને વરે
થી રાંડવું પડે જોતો સતસંગમાં જુઠો પતિ
જાલડે જોતો સરબીક્રશ્ન ગારા મુડો જયજ
પેહેરો તે જનુરાગી જો જોતો જોથી રાંડવાત
ણે તો લય ત્યાગી જો જોતો સરબી ગાડા
મટે પીડા મારે તો પ્રસૂતા તણી જોતો કોણ
તેહના તે જુઠને રાકે ગણી જોતો સરબીક્ર

શ્રુતેનાજાપછી પ્રીતમ તણુંતો વ્રતપાળિ
 યેનેા નેથી નતમ મરણ દુઃખરાજીએને
 ાસંખીક્રશ્રુતેના પા મારાગુરુએ મીંઢ
 જસત્ય જાંધીયુંનેા દુરે છુટે નહિં એમ
 સાધીયુંા નેા સંખીક્રશ્રુતેના મીરાંજા
 ઈને જગતમાંહિંનણીએનેા પ્રભાશંકર-
 નીચાણીજિર જાણીયેનેા સંખી શ્રીકૃ-
 ષ્ણને વરાનો વર માગીએનેા ॥ ૭ ॥

દોહરો.

લક્ષ્મીનતકોપે લૂપેલું, નામ રહે નવખંડ;
 રવિ રશિ ભૂમિ ન્યાં લગિ; ત્યાં લગીરહેજીવ
 વૈષ્ણવનાં લક્ષણ.

રાગધોળ.

ભરે વૈષ્ણવ નતતે નાણીએા લક્ષણ એ
 ગણત્રીસ લખાયાટેકા ત્રિવેણ કિર્તન સૈ
 મરણ શામનુંા અરેયન વંદેન દારે સંખી
 યા ભરેનારા પાંદ સ્તેવાને જાત્મનિવેદ

નાા પરદુઃખનો કરે ઝિપાયાાજી રેના રાચંદે
 સૌધુ ને નીંધો ન કોઈનીા ન્હીરેલોલી કપેલી ને
 ધાયાાજી રેનાડાા જીવું હોસેા કરેથી જીવો કુહ
 ા મનંચરી કરી સઘળે જનયાાજી રેના રાજી
 રાતૃષ્ણા રહીત જી જીજીજી રાક્ષમો દયા વે
 રોઝિય રોહાયાાજી રેનાપાા ધરેમ પાળે નેમો
 હ નાજિપજા માયા થકી તે દૂર પજાયાાજી રેના
 દા જાતિમોતને માનંરહીત છે ા સતસંગ
 કરેતે સદાયાાજી રેનાડાા કૌમ કોધ તે વરી
 વરતાવરી ા પ્રેમે પરના તેરાંકર ગાયાાજી રેયે
 શ્રવનંજને જીજીજી ાડા

દોહરો

ખુંધાંતો ધરતી ખમે ા દ્રાવ્યં ખમે ખનરાયા
 ઠાણ વચન હરીજન ખમે ા હરીજા ખુંદ સમા
 યા ા દગલ ખાન હોહોડા નમે ા ચીતાયોર
 કમાન ા એત્તા નમે ના ચીઝીજી નમતા
 લેતા જાન ા રા

ત્નનનગરજી.૧

જોધવજી સંદેસોફેલે રચ્યામને ॥ જ્ઞેરાગ
 મગન ત્નનનમાં ચાલો નર્થજે ચુંપધી ॥ નેણે
 તાર્યો શત્તનગરતો સાધિલે ॥ જમૃત પાઈ-
 ને જમર દરીમાં આણીઆ ॥ સદ્ગુહનમ
 રે જમરાવે નીતનાધિલે ॥ મગનારી ॥ જ્ઞે
 કાંતે લક્તિ લે હરીજન નર્થ કરે ॥ તેધી તારે
 પોતાનું કુટુંબ લે ॥ દીમર બેસી નાવે પોતે
 ઊતરે ॥ તેમાં પી ન્નં પ્રાણીને વીલંબ લે ॥
 મગનનારા ॥ ફળજુગ માં સતજુગ જ્ઞાજ
 વસર ન્નણ લે ॥ સીંધુમાં લે મ મીઠી લેહે
 રીજન્ય લે ॥ લક્તિ નો આલાનું પ્રગટ્યો
 ન્નણ લે ॥ જનવાળું ચોદેશે તેફનું ધાયલે
 ॥ મગનના ડાવાદ નધી વિદ્યાનો કિંચિત
 કોઈ સમે ॥ સવાદ નધી ખરસ ખાવાને
 ખાંત લે ॥ રામ ત્નનમાં રાત દિવસ રેફું
 સદા ॥ ધ્યાન ધરીને રેફું પણ જ્ઞે કાંત જ્ઞા

મગનના શા અંતર માયા ત્યાગી છે જાતે
 દથી પાપરખે પ્રેમી પ્રાણીનો વળી પ્રેમને ॥
 અંતરનું હારદ તે સહિનું જોળખે ॥ સ્યાર
 થમારે માણ્યાનો છે નીમલ્લે ॥ મગના પ
 ॥ વારે વારે સમલ્લે છે સરવને ॥ પોકારી
 તે કહે છે લલલ્લે રામલ્લે ॥ કામ ન જાણે જી
 ભું કોઈને અંતમાં ॥ હામદામ નીલધામ ન
 જાણે કામલ્લે ॥ મગના ॥ ૬ ॥ રાત્ર કુરો પુર
 ॥ તો ખિંદુ જીલ્લે ॥ મોતી, વીજ, લજ્જ
 કદળી, જે કપૂરલ્લે ॥ અમર, ગોદયંદન, મગ
 મદલ્લે ॥ હરીલલ્લે દાતા વીર વિશ્વમા
 સુરલ્લે ॥ મગના ॥ ૭ ॥ અયજ મતી અંધરે
 છે સીતારામની ॥ સંધરે તેથી સકળ મ
 નોરથ સીધલ્લે ॥ પ્રેતારીંદર પ્રેતુતે લલ
 અં પ્રેમથી ॥ જે સુખ તુલે તાપે નરદસ
 નીધલ્લે ॥ મગનલ્લે માં ચાલો લઈ જે પું
 પથી ॥ ૮ ॥

ગરબી ૨

ઉદરની સ્તુતિ તું હરીની વિસરયો ॥ ઊંધે મુ
 સ્તક ફૂતો પ્રાણ જાપે ને ॥ પ્રેલુએ ઊડી મા
 ત પીતાને સુ પી જો ॥ મોટો પછીને મોટાં ફી
 ધાં પાપે ને ॥ ઉદરની નાથ પરનીં દા પરનારી
 નરી નુગદુ ॥ પરથાં પાનું ખાં પાણ સારતે
 લીધું ને ॥ પીધું વીધવારી વરાનારી થયો ॥
 વચન પસન તેં નનમધરીને કીધું ને ॥ ઉદર
 ની ॥ રા લેરા ફલેરાતે મુખ્યો નહિં મોટો પછી
 ॥ દેરાત ને માલ્યો તું પરદેરા ને ॥ કુમ્
 ગત્ય પી ફુરમો કીધાં ઘણાં ॥ સત સંગત તેં
 કીધી નહિં લવલેરા ને ॥ ઉદરની ॥ ડા પર
 ણીને તે ફરણી નૂદી જાદરી ॥ માત પીતા
 ફુરાનુ સમ પછી માને ને ॥ દયા દાન દાસ
 પાણ તે પુઝે નહીં ॥ નીરાદિત ધન રણ પુછે
 તે જાનિ માને ને ॥ ઉદરની ॥ ડા ઘર મેડીતે
 કીધી ગગને ગાનતી ॥ દ્રાચી માયા કાલ્યો કીધો

दोटने ॥ तूषणा नी तूषा तो इदि छीपे नहिं ॥
 रीखाण नेती छिंट हेठनी थोटने ॥ जिहर
 नीगां पा जेम करंतां जुय पड्यो नं न्यमां
 ॥ लक्षित तो पछी ल्याये नहिं सत्त संगने ॥ मा
 यानी भदिरा तो भीठी लागती ॥ जेम करंतां
 गणघा मांडपुं खंगने ॥ जिहरनी ॥ दापछी
 परणो ली प्यारे तो मारे जासडे ॥ पुत्र दहे
 ज्जा दरयो द्यारे दणरोने ॥ बहुचारू तो याद
 जुवे भरपा ताणी ॥ भांड रोदली डोसो भर
 तां भणरोने ॥ जिहरनी ॥ डा जेवुं करंतां
 मुरण मन समने नहिं ॥ भगन लननभां
 नय नहिं कोर्छ दिनने ॥ दास प्रलाना प्रलु
 नेरी समरे नहिं ॥ तन मन धन धी धर्छने
 तुं ज्जाधीन ने ॥ जिहरनी स्तुति तुं करी नी वि
 सयो ॥ टा

गरजी ३

सतगुरु समखे शंकर सरवे नासरो ॥ नासे

નેથી નમનાદૂત તમામને ॥ માયાથી જ
 જગો તે હીનો ન જરે ॥ કાયા નિરમળ
 પાશે તનુતાં રામને ॥ સતગુરૂ પીત્યાર
 એદારથી પરમારથનાં જાણને ॥ સરોવર ત
 વર મેઘરાજને સંતને ॥ ગુરૂ મહિમા ગાતાં
 સો પાર ન પામીએ ॥ જનવર વાતનો જાવી
 ધોયે જંતને ॥ સતગુરૂ પારા ગુરૂ વચને
 તું ચાતુર થઈને ચાલને ॥ ત્યાં તનુ જો મુ
 નશાદેહની માંયને ॥ મોરાશીનો ફેરો તે
 છીડેડવો ॥ કાળજડામાં હનુ પિયારો માંય
 ને ॥ સતગુરૂ ગાગા ગુરૂ સેવા એક ચીત્તેથી
 જારાધીએ ॥ સીધી મેથી સેન સમાધી જન
 ને ॥ રોગદોશ તો જરો મુજ મુકીતદાસ
 છી ઈચ્છા નહિ પાશે કરવા લોગને ॥ તત
 ગુરૂજા માયાનું જાવણતો મરશે તામથી
 ॥ ધ્યાન ધરેથી જાતમ રૂપ જાણાયને ॥ અ
 હ સકળ ત્રાસે પછી ॥ જાવ્રહ્માંડમાં ॥ તનુતમા

જામાં તે હરીદાસ ત્વણાયને ॥ સતગુરૂ
 ॥ પા ॥ જીવન મુક્તિ પાવે નિમિત્ત જિતિ જનગરી ॥
 જીવિતી પેછી જીવો પ્રાણી પાવે ॥ તુ-
 ક્ષિતમાં તો મન તે જીવે નહિ ॥ જોયો સદ્
 ગુરૂ વચન તણો મહિમાયને ॥ સતગુરૂ ॥
 ॥ સંત કૃપાજે સમરણ વાધે જીવે ॥ સમ-
 જ જમજ જીવિતારી તો દેખાયને ॥ હું માણું
 દળતાં તો જાતમ જોળજે ॥ હરદેમાં શ્રી
 હરી રૂપ નીરખાયને ॥ સતગુરૂ ॥ ૭ ॥ મારે
 સુણી શીદિ પેર ત્વાવામની ॥ મગૂ પઠેને મ-
 જન ત્વજનમાં જીવે ॥ જા જયસર તોફ
 રીફરી જાવે નહિ ॥ લવસાગરનું નિશ્ચે જ
 ણો નાવને ॥ સતગુરૂ સમરે સંકટ સરવે
 નાસશે ॥ ૮ ॥

ગરબી-૪

તુરસોડમાં લક્ષ્મીનો મહિમા તણો ॥ સારદ
 નારદ સુરીનર શેષ મહેરાને ॥ જનઘંટાદિક

આરાધન હરીનું કરે ॥ નિગમ નિરંતર ધ્યા
 ન ન યુક્તે લેશ જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ભક્તિનો મ-
 હિમા લણો ॥ ગીતા વ્યાસ વરી રહે ગાથામાં
 ભક્તિ ગણી ॥ નામ સમરતાં કામ સરવનું
 થાય જ્ઞે ॥ ભક્તોની પાછળ તો ભૂધર ભુલ
 મે ॥ દાસ દાસના પુરૂષોત્તમ કહેવાય જ્ઞે ॥
 ભુર લોકમાં ગારી ॥ ભક્તિ કરવા મુનશ્ચ તન
 માગે સદા ॥ નરસૈં મેહે તો વંદે ચારમ ચાર
 જ્ઞે ॥ હરીનન ધર્ષને જીવતરિયા જાહેરી-
 માં ॥ નામ તેહેનાં શ્રવણે સુણ જ્ઞે ॥ વ્યા
 ર જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ॥ ગા હિમો હરીનો દાસ
 ધર્ષને જીવતરયો ॥ તેને ગણી જ્ઞે નરસૈંનો
 જીવતાર જ્ઞે ॥ નિત્ય સેવા નિત્ય જોછવડિ
 તન જાહેર ॥ ક્રશ્ન કૃપાની કવિતાનો વિસ્તાર
 જ્ઞે ॥ ભુરના જા જીવતાનિ જ્યાતિ જા-
 તિ જાહેરી ॥ ગામ તોરણે જીવતરિયા ર-
 ણછોડ જ્ઞે ॥ દવાર કાં માં વાગાનેણે હોલ-

વ્યાપાર સગાઈને પુરુષા મનના કોડને પાલુ
 રત્નોકમાંના પાડાકોરમાં તે ફરીર સગાયો
 નેમણે તેથી લિધામાં રણછોડજીનાં દ્વારને
 પાલનક્ત તણું પેણ તે તો પ્રભુએ રાખીયું તે
 થી ગાળીયે નરસૈનો અપતારને પાલુરના
 દાડાકોરમાં દીઠાતે ઈચ્છારામને પાલુરજી
 નેને ભાવપ્રીતિ લણાયને પાલુરના ફુંડ આદિ
 તે આરાખાંધીયા તેથી તેને નરસૈના નામ
 જાણાયને પાલુરતોડમાં પાણા સદાવ્રતમાં
 બ્રાહ્મણ સાધુ જહુ ભમે પામે મ અપતરી ફી
 ધાં તે જહુકામને પાલુરના માટે ભવું મગન ભલન
 માં ભાવથી પાલુરને ડીને ફેફે પેરભારામ
 ને પાલુરતોડમાં ભક્તિનો મહિમા ઘણો પાલુ

नरसींह मेहेतानी

गित्तर क्रिया.

रम्यनार

हरीनोदास प्र लोरींदर रामलबु

उपायी प्रसीधदरबार

श्रीलोचनदास रणछोड डकोरवाणा

अमदायाहमध्ये

छगनबाब भगनबाब नारायणीया प्रेक्षमा

उपायी

मेकाडुं लहर आगण हरगोविंदपुशासनी

हुडानमां

संवत् १८३८

दिंमत २०७

संने १८८३

૬૮૩

નરસીંહ મેહેતાની ઊત્તરક્રિયા.

— • —

રાગ હનુમાન ગણના સંવાદનો.

નાગર સાગર નુનાઘડનો પાધ્યાન ફરિનું
રહે ધરીના નરસૈયાનો નિમ પાળયાના ક્રમે
ઉત્તર ક્રિયા ફરીના દેશનાં ફાંતોર્પણી લ
ક્તિ ફરતોના ધામોદરનો ઊપારીના લાલ્લિ
યે જોડ વચન કીધુંના તેથી પ્યોતે ઊપારી
ના માહાવત માં નર્ધ તપે જાવાધ્યુંના રીંતુનું સ
મરણ કીધુંના પ્રસન પયાલોના લયલંબન
ના પ્રપમ દાસ દરિન કીધુંના માગ્ય માગ્ય
શંતુ જોમ ફેડેછેના નરસૈયો પછી માગેછેના
ફર ફરી જાખંડ રાસ દેખાડોના તે મતિને
વા નજો છેના રીંડર નરસૈયા પે લેઈનેના
જાખંડ લીલા નેઈ ખરીના નરસૈયાનો નિ
મ પાળયાના ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા ફરીનાના
ફેડે કશ્મતું લક્ત બક્ત માં પાધ્યાન સદા માં રંધ

रनेगानेची नरने दीदी तेवी ॥ लीजानी कुवित ॥
 करनेगा वाडूडूडी नरसैंयो पास्यो ॥ शीवल ॥
 ने यरणे नमियो ॥ तम घरानेथी हुं हरि ॥
 पाम्यो ॥ तेथी हुं प्रलुने गमीयो ॥ त्यारपे ॥
 छी लालीने पोते ॥ नरसैंयो पाजे लाज्यो ॥
 ॥ तम परतापे घराने पाम्यो ॥ नम किंकर ॥
 तो नय लाज्यो ॥ गरपी वाणी गरपीथ ॥
 छितो मुजे पडी ते जियरी ॥ नरसैं पाने निम ॥
 पाजवा ॥ क्रश्ने जित्तर क्रिया करी ॥ रा ॥
 शंत समागम सदा करेछे ॥ पंथ सजी से ॥
 वाडरती ॥ सदन सदा द्रत हरी प्रतापे ॥ घो ॥
 जीघन्नतो डूडूडूती ॥ वैश्वयनुं यणी वंद ॥
 मणीने ॥ नृत्य करे नरसैं मेरेतो ॥ आ ॥
 ज्यसर जावे नहीं करीने ॥ मुजेथी जेवुं ॥
 इ हत्ते ॥ ताज गंग मरदंग जियंगी ॥ शं ॥
 प्यराष्ट तुराठी वाजे ॥ लेर लूंगजने सु ॥
 सतारो ॥ घडीजाणे घंटा गाणे ॥ सदाय ॥

સદાશામળિયે રાજે પ્રફુલ્લિતીકારી આપે
 ફરી નરસૈયાનો નિમ્મપાળવાના ક્રમેથી
 ત્તરક્રિયા કરી પાડા મંડળિકારાજે મહા
 દુઃખથી ધૂળ ધણી પ્રભુજે ધણું છેલ્લત્ત
 લીડ લંબન લવલુધર પાંતીર પોતાનું સા
 પું છેલ્લ સુતાજે કુંડવર જાઈ નામે પાશામ
 જસાકુંવર ફરીજે જગૂં ફરયામાં સહાય
 ફરીતે પાલકણથી સરીજો વાદ કર્યો સંત્યા
 રી સાપે પાર ફરીજે જાણ્યો છેલ્લુરતો
 ફમાં લત્ત પથોતે પોતાનો ફરી પાથો
 છેલ્લ પરીવાત સફુ ખોટી માને પાશીજો
 તે વડનગરી નરસૈયાનો નીમપાળ
 વાના ક્રમેથી ત્તરક્રિયા કરી પાડા પા
 કુંવર જાઈ ના કોડ પુરીયા પામો સાધું મા
 પુંદીધું મેઠે તાલુજો છયમાં પેડા શ્રા
 ધ્ય રામજો નઈ ફીધું ત્તરવયમાં ખ
 લજેલાજો મેઠે ફરી છે મલજાલી પા

अहं सङ्गमां लास थयुं नहीं ॥ दीगदरीते
 इहीं आली ॥ त्वार पछी तो मेनु छछाजे
 ॥ नारी थियां पत्नी पुत्रा ॥ मेहेतानुं सुधरेलुं
 सरवे ॥ लायुं घर सुत्रा ॥ रोक नपी मेहेता
 नामनमां ॥ रडे नहिं ते नेन लरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ दृष्टो उत्तर क्रिया करी ॥ प
 ॥ लोड पररूप रडे वा लाय्या ॥ लक्ति मां
 ने ने लायुं ॥ परणे लोने पुत्र मुजो ते ॥
 मोत तेहनुं ना आल्यु ॥ नारी नीव नी सासा
 मुडे ॥ अंन विना ते अषठाती ॥ नरसैं याने
 नवराछे नरवे ॥ इरता त्पदरी नी लक्ति ॥
 कामदर्यी ॥ दृष्टाजे श्रीलुं ॥ देम मुयां नहिं
 लवाज्यां ॥ जमतुं छे जे विंदने जेतो ॥ इर
 मगती जे बस बस जां ॥ ललुं थयुं जेम डे
 लगत ॥ दरीने समरे दरी दरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ क्रमे उत्तर क्रिया करी
 ॥ ॥ नरसैं मेहेतो सरव लोडने ॥ इहे कुं

સાચું માનો ॥ કારતક શુદ્ધિએ કાઢેલીએ ॥
 આવશે બંન્યો વિમાનો ॥ નેને ત્વાઈએ દોય
 જે સવા ॥ મંત્રે રૂ સાચું ॥ તે નત સરવે આવે
 પ્રેમે તેથી હું રાચું ॥ કપરલાવથી કોઈ ન આવે
 ફાવવા ને હાંસી ॥ છાપે તીલકને તુલસી મા-
 જા ॥ રૂ રૂમાં સારી કારી ॥ સહાય કરે રામ-
 જી ॥ સ્વચ્છે વાલો ભૂવીયરી ॥ નરસૈયા-
 નો નીમણવા ॥ ૧૧ શ્લેષીત્તર ક્રિયા કરી ॥ ૭
 તત્કલનને મન ત્વાપિયું ॥ નાગરને ઠો ॥
 તે ગાયેઈને ગણાં મારે ॥ નરસૈં બુદ્ધિ ॥
 નરસુ રામને વલ્લુકે ત્વાઈ વાદતમે છાંડો ॥
 વાદ કરેથી ફાવે ન આવે ॥ પીમનનો ડાંડો
 ॥ વળી ઠેકડી ઠીક કરે છે માળા તેઈ ॥ જે સો
 લાગે નેઈને માગ કરીને ॥ વિનમાન માં પે
 સો ॥ હાંસી કરતાં ખાંસી આવે ॥ કળે યડેકુ
 ડો ॥ વિમાનમાં જે રીને ત્વાઈએ ॥ અધરથી
 ઘીડો ॥ નાગર નિંદા કરે તત્કલની ॥ ૧૮ રી

ફરથી નહીં ડરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા કરી નાનાત મળી નાગ
 રની લેગી કહું તે કૌતક નેવાનું નર સૈંયા
 ને વિમાન જાણ્યું જંધ કર્યું છે રોવાનું નાના
 માનાનો જો પાખંડી નાત નાગરી ચગોવી
 ન મરતા સુધી જો ન મુકો જાનવાત ખરી
 નેવી કુડી કુડી લખી જાપીને, કૃપૈ જાલી
 થા સરવે નાચી ખુંદી તાજ વગાડી ખોલી
 થી ફરવે થયું માવડું ઘનગાળુને નાનુડી
 વાત જાદરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા કરી નાના મોશાળામાં
 શંખ ઘગાડ્યો વેડે વાઈને લગ્યો નાના
 તોતડું જંધ કરોને નર સૈંયાને તલવો કાંમણ
 છે કાંઈ તાજ ચંગમાં તેને લઈ ફેડો જાણ
 ણને જો કદિન દેખાડ્યું નાગરમાં દેડો
 નીચે વરાળમાં જો છવ કરવા નર સૈંયા
 જે સો નાગરમાં નમવાતે કાળે, જાપીને પે

સોગ પરનારી નળ પાંચાકાલે જનજે આરી
 ત્વરીના નરસૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રમે ઊત્તર
 રક્તિયા ફરીતી ગારાસ ગાઈને ત્રાસ પમાળે
 આહાસ માથેની માતીનો ॥ દસ પઈને આ
 શરદેતો ॥ પાસ નહીં નીલ ત્વતીનો મવા
 સતલુ વનવાસે વસીઓ ॥ ત્રાસ પએથી
 ત્વરમાઓ ॥ ત્રાસ પ્રાણિજા આગ્યા જાય
 રોગ તોજે નથીજે ફરમાઓ ॥ પાજંડીએ
 ડંડીને તોં દુઃખ દીધું તારી ॥ ગાણા માંતે ગર
 દફીછે તાગરની તારી ॥ મરદ ગરદ તે સ
 યદુ તુ ત્યાં નૃત્ય ગીત તે અનુસરી ॥ નર
 સૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રમે ઊત્તર રક્તિયા ફરી
 તી ગારાજે મ ફહીતે ઊઠ્યા સરયે ॥ દંપતીના
 પદ જોસાવી ॥ વિમાન આગ્યા વિના વિ
 પ્રતે ધાત બુદી કેમ ચલાવી ॥ બુના ઘડના
 મરદે સ્વરવતો ॥ બેવાને ફાંતે આવે ॥ ત્રાસ
 રના મુખ સામું બેઠીને ॥ હસવાનું ફાલે ॥

નાગર સહુ ચીડાતા દેખી પા વિમાન જાવી
 રહ્યાં ખડાં નર સૈંયો સહુને પછી નમી જો
 પાને ત્રેથી વળી જાંસુ પેડ્યાં પા જા વિમાને જે
 સો સરવે પા દેકાણે સહુ ઠરી ઠરી નર સૈંયા
 નો નિમ્ન પાળ્યા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા કરી પાર
 પંચ સખી નર સૈંયા સાથે પાજે ઠી છે તે પર
 લાતે પા લન્ક ખીબ્બ ખહુ ખેઠા તે માં પા ના
 મર નહીં નાત્યે પા જોડે જોડે મ પિમાન ત્વરાયું
 પાચકિત પેયા સાગર લોડો પા પર સ્તંભ સ્તંભ
 હુ ખેરશે કહે છે પા વિમાનને રોડો પા ખાલી ન
 ઈ વૈમાન ફતુ તે કપરીને કાળે પા ભેવા માટે
 નાગર ખેઠા પા તન મન માં લાગે પા વિમાન તે
 ખિચ ખિચી નર સૈંયા પા લ્લજે ગંગા નિયરી પા
 નર સૈંયા નો નીમ પાળ્યા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા
 કરી પા પા નર સૈંયા વૈમાન નીસત્યું પા જય
 ગંગા ન માં ધમધમતું પા કપરી નું વૈમાન ફતુ તે
 રહ્યું લૂતળ માં તે લમતું પા વૈમાને થી નાગ

રસજનકયા ાધીજો ધીજ હેઠળ પડીયા ાકો
 ઈને વાઝયું કોઈ રીર લાઝયું ાકોઈ કોઈ રડજ
 ડીયા ાકોઈ નાસતું કોઈ ત્રાસતું ાકોઈ ત્વ
 રાયું કાંટામાં ાકોઈ ઊછળી પડ્યું કુવા માં
 કોઈ પડ્યું છે ટાંકામાં ાકોઈ કોઈ ઊપર કોઈ કો
 ઈ હેઠળ ાકોઈ કોઈ જાંસુ પાત પાત લરી ાન
 રસેંયાનો નીમ પાળ વા ાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા
 રી ાપિયા લલ્યા પામ્યા નાગર સરવે ાઘર
 માં ખુણે પેઠા છે ાકોઈ કોઈને પાટો જાંધે
 ા માંથે જોડી જોડા છે ાએક રુદ્ધ છે સ્વયં
 ધારી ા રીખામણ સગિને દે છે ાહરી લક્ષ
 ને કોઈ ન છેડે ાએમ ફરી સ્વાયું ફે છે ાસં
 તસતાયે સુક્રત નાસે ાકરમ ચંરાને તેડે
 ાહરી લંનથી હળી યાત્રીએ ાનહિંતો ન
 મકિંકર તેડે ાફર લાવથી કોઈ તરે નહીં ા
 હરી લંન તો ગયા તરી ાનરસેંયાનો નીમ
 પાળવા ાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા ફરી ાપિયા ા

ત્યારપછી ત્નાલીએ ઝઘડો ॥ મિલકત ખા
 વા મમ્માવ્યો ॥ વણસી ધરને વડાચો તે ॥ મે
 હિતાને મંદિર ખાવ્યો ॥ ત્નગતડે ત્ને ગું બહુ
 ફીધું ॥ ત્નોફોનું ધન જુરીને ॥ તીલક તાણી
 છાપો મારી ॥ ગોપીચંદન ઘુંરીને ॥ ત્નરખા
 વી ત્નામાઓ ત્નારી ॥ નૃત્ય કરીને નારીને ॥
 ગુપ્ત ધન ગોરડીએ ખાપો ॥ ત્નુગતેથી ર-
 મી ત્નરીને ॥ માટે મંદિર ખોદીને ઘું ॥ માલ
 માં ફીથી નીકળશે ॥ દંપતીએ એ મપિ પાર
 ફીધો ॥ ફરમ લખ્યું સરવે મળશે ॥ ઘરમાં
 તો ઘણું ગોપીચંદન ॥ માખાએ તે માંચં
 રી ॥ નરસે યાતો નીમપાળવા ક્રમે શિત્તરકિ
 થા કરી ॥ ૧૬ ॥ એમ કરતાં કુંવરખાઈનો સ
 સરોજી ખાવ્યા લેવા ॥ શામળશાની પહુ ફ
 તીતે ॥ મુખેથી લાગી રોવા ॥ મુનછતાં રું
 મારે મંદિર ઘણો ફોઈતો નાપોફો ॥ એમ ફફી
 ને તાણું વારિયું ॥ ફાફાને રોકે ॥ ખીન્નુ તાણું

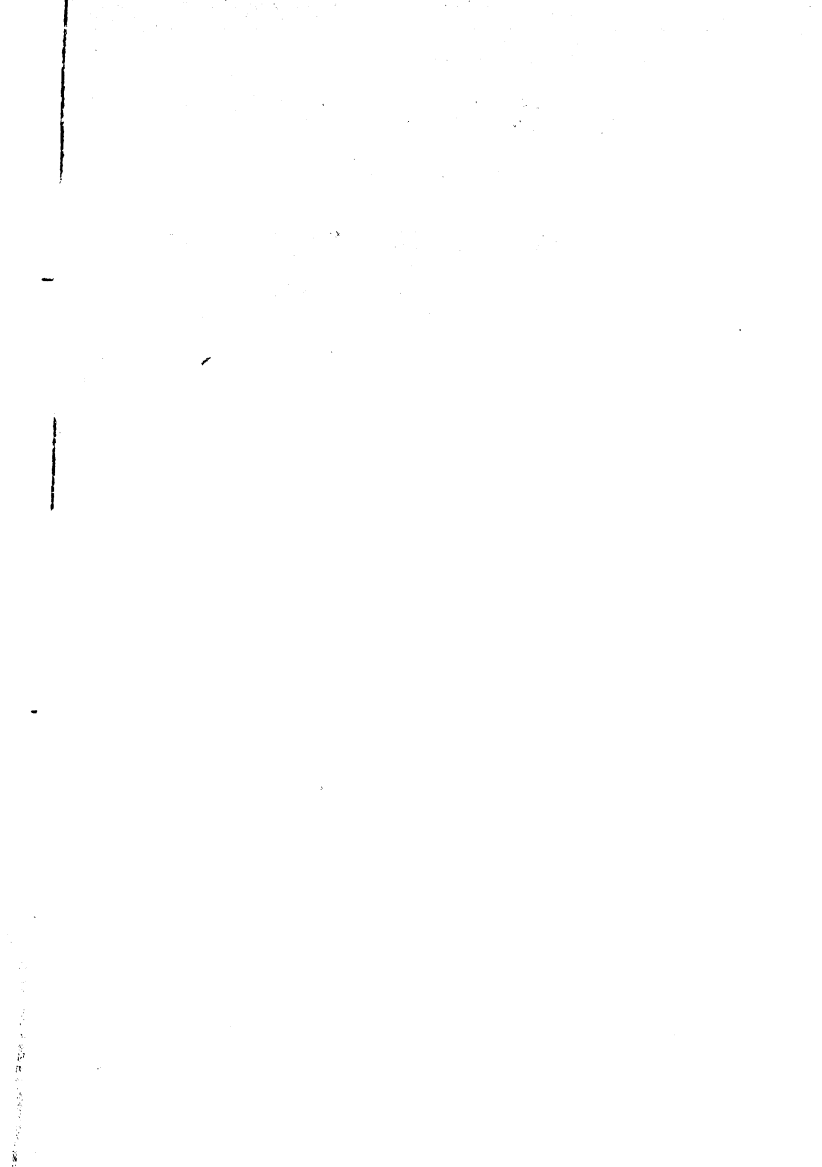
બળ ધરી નો વણ સી ધરી જે વાર ચું છો ત્રી ભુ
 તા બુ શ્રી રંગ મેહે તે તો કસર ચતો ત્રાચ ચું છો
 મેહે તે તો ધન ખર ચું સર ચે તા સંચી કી ધું તં પી
 નરી તા નર સૈંયા નો ગા ૧૭ તા નાગર નાત મળી
 રાફુ લેવા તા કરવા ને મિલકત યાદી તા ત્રણ ત
 ણાં પોઝ્યાં પછી તડતાં તા સરકારે તો ફરી જાદી
 તા રાફુ રબન બફુ શાણા પિંધે નો ત્રણે બણ ને
 તડકા વ્યાં તા ત્રી તાળ ગાતા મેહે તો ભુ તો ત્ર
 ણે તાળાં જડકા વ્યાં તા દુવાર કામાં કામ ચલા
 વ્યું તા પિત્તર ક્રિયા ફેણ કરો તુનુ ને ઈ રામ
 ણી જો સાથી તા ચીંતા તે મન માં ફીધે તા દસ
 માને દિવસ ફરી જાવ્યા તા વણ સી ધર નો વેસ
 ધરી તા નર સૈંયા નો ગા ૧૮ તા મુછ ડિતારી માવો
 ખેઠા નાત નાગરી જો ખાચી તા સીધુ સામાન
 સર ચે તાવ્યા તા વાત સર ચ મન માં તાચી તા સા
 ત દિવસ ની જનશા મટિ નાત પાસ માગી જી
 ધી તા પીંડ દાન ત્યાં પ્રભુ જે કી ધું તા ગામ સાચ

एतीत्यांकीधीगात्रयोद्योसेन्यातोआपीगा
 गोरछानआप्यांअष्टेाल्नातलातनालोन्
 नदीधनागरनेमीरिन्तेगासंतोप्यासकुहरी
 नननेगाकोईनीससयो नहिंअरीानरसैनाए
 नातनमाउनागरदेरीगापांयेहरीनेपेड-
 वानाढीपरधीपीरस्युंत्रांजजीअेगाहेतध
 रीनेलगवानातनमतांनमतांनागरजोसा
 सबाहसुंदरराप्पीनेगावाएसीधरेगरयोदये
 तेगारसोईन्नएोभाजीनेगाभरमरयननागर
 नांसुणीनेगाहरीअेत्यांकोतममयुंवाएसीध
 रनेयेारलूनछेगाअेवुंहरीअेदूधेधसुं
 येडितपैथानागरसकुलमतांगावासगया
 विसरीगानरसैथानोकरगानातनमाउनां
 हांएउंकीधुंमहेएउंसकुलगायुंघजिंधीनोदि
 खाजपुहरीगाडामसरयतायुंगात्यारोफीदि
 त्तोवनपेतितोगाआपपियाअंतस्यानान्याय
 पुहरीखुरपेआनेगासोप्युंपेडपुंपालाताणां

ત્રણે ગયાં ઊઘડીા તાળ શંખ પાન્નુ વાગ્યુંા
 સુર પંખા ફરી દાસ હતી તેા તગન ત્રીકમ
 સુંભાગ્યુંા નરસૈના કુળમાં કુળદિપેકા પ્રગ
 રત્નગતમાં દાસ ધરીા નરસૈયાનો નીમણ
 પાયા ક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા સંવત્તજો
 ગણી જાડ ત્રીસોા યૈત્ર શુકલ સાતમ ફહીયે
 તરવી વારના મધ્યજ પોરેા તાવણી પદ પુરણ
 લહીએા રાત્નગર રેહે વારી વાડવા ખુડા
 યતો ફરી લક્ત સદાા પેર ત્ના શંકર ગુણ ગાય
 છેા પ્રેમે પુરણ પ્યાર તદાા ફર્યાં ફરીએ કામ
 જહુનાંા તેમ ફરાવાને માગ્યુંા દાસ તણો
 થઈ દાસ ફરીનોા જયર જારિા અંતર ત્યા
 વ્યુંા તલકત તણો અલિ પ્રાય બેઈનેા તેમ
 ચાલું છું અનુસરીા નરસૈયાનો નીમણ
 પાયા ક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા

ઈતિ શ્રી નરસૈમેહેતાની ઊત્તર ક્રિયા સંપૂર્ણ

સમાપ્ત

सिद्धिगङ्गा कितना बप्ता

तथा
नरसींह मेहेतानी
उत्तर क्रिया
संपूर्ण.

समाप्त.

